

10. roč. – 3/2000

Cena 5 Kč

Sukvaldský

V tomto čísle si můžete přečíst zprávu ze zasedání obecního zastupitelstva, jak se nově vyřizují občanské průkazy, o školních výletech a co by si přáli školáci, zajímavosti z historie obce, jak se připravujeme na Evropskou unii, co se událo při filmování na hradě a ... nový jízdni řád

občasník

Obsah

SPRÁVA OBCE

Běhu Terryho Foxe, vpřed!	3
Z jednání 11. zasedání obecního zastupitelstva	5
Vyřizování občanských průkazů a cestovních dokladů	7

JAK TO VIDÍM JÁ

Stanovisko ZO KSČM Hukvaldy týkající se rozporů v obecní samosprávě aneb Svoboda tisku v praxi	7
---	---

Z NAŠICH ŠKOL

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy — 2. pololetí školního roku 1999—2000	8
Školní výlet. Poděkování	11
Koncert o lásce v Hranicích na Moravě	11
Výchova k evropanství v praxi	12
Běh Terryho Foxe	13
Modeláři opět soutěžili	14
Co bych chtěl mít	14
Haló, haló	16

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Střípky z farní kroniky	17
-------------------------------	----

MALÝ ROZHOVOR NA AKTUÁLNÍ TÉMA

Je libo fotografii či videozáznam?	18
--	----

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Omluva	20
Co nám prozradily kroniky a archivy	20
Z historie Svazarmu	24

KULTURA

Paměti Ludmily Žákové	25
Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy	26
Rusalce na Hukvaldech počasí nepřeje?	28
Ohlédnutí za kulturními akcemi v květnu a červnu	28
Bilancování činnosti obecní knihovny na Hukvaldech v 1. pololetí roku 2000	29

ZE SPORTU

„Po zarostlém chodníčku“ rekordně	29
Výlet rodičů s dětmi	30

VÍTE, ŽE

Naši jubilanti	30
Vítejte mezi nás	30
Hukvaldské kalendárium	31
Střípky z natáčení filmu „Je těžké být bohem“	31
Bird Life International	32
Evropský svátek hudby v České republice	32

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa č. 12 — Oklest (vyvětňování)	32
Evropská unie a my	33

NEPŘEHLEDNĚTE	35
---------------------	----

Úvodem

Třetí letošní číslo vychází v polovině roku a ke konci roku školního. Proto školet je věnováno několik příspěvků. Více než polovinu programu má za sebou VII. ročník festivalu Janáčkovy Hukvaldy, koncem května se na hradě odbyvaly rytířské slavnosti spojené s otvíráním hradu. I o tom si v dnešním čísle můžete přečíst. Též o 1. ročníku Běhu Terryho Foxe na Hukvaldech, a to z pera předsedkyně výboru BTF a z pohledu zákyně naší školy. Připravili jsme vám malý rozhovor na zajímavé téma. Najdete tam i pokračování článků z předchozích Občasníků — seriál „Co nám prozradily kroniky a archivy“, další díl historie ZO Svazarmu Hukvaldy, nechybí ani „Hukvaldské kalendárium“. V rubrice „Naše rady“ jsou další informace o Evropské unii.

Redakci velmi těší příspěvky našich dětí a přála by si, aby žáci naší školy, ale i ti, co ji už opustili, psali. Je skutečně podnětné se seznámit s jejich chápáním nejrůznějších problémů. Vítejme všechny články o našich skautech, mladých modelářích a vůbec o všem, co se týká našich dětí. Věříme, že je se zájmem čtou i naši čtenáři.

Jistě jste si všimli obrázku akademického malíře Antonína Kroči na titulní straně a hlavně hukvaldští čtenáři poznali, že Mistr zde zobrazil sošku Panny Marie Lurdské i zvoničku nad ní. Soška se nachází kousek od trasy turistického pochodu Po zarostlém chodníčku. Ti, kteří si archivují Hukvaldský občasník, si mohou osvěžit paměť, přečtou-li si článek Na Palkovické a Myslíkovské hůrky Zdeňka Hubeňáka v č. 1/1998.

Redakce

Správa obce

Běhu Terryho Foxe, vpřed!

Tak byl v sobotu 3. června 2000 krátce po 9. hodině odstartován 1. ročník BTF na Hukvaldech. Předcházela mu dlouhodobá, nezištná práce, která se však organizátorům vyplatila. Přesně podle známého úsloví, že štěstí přejí připraveným.

Vám všem, kteří jste pochopili myšlenku a význam této ušlechtilé humanitární akce a zúčastnili se jí, bych chtěla co nejsrdčněji poděkovat. Poděkování patří nejen za účast, ale také za milou atmosféru, kterou jste vytvořili a samozřejmě též za finanční dary, kterými jste podpořili výzkum proti rakovině.

Rovněž bych ráda uvedla některá fakta: Oficiálně se podle seznamů zúčastnilo 363 osob, z toho zhruba polovina byli žáci ZŠ i MŠ. Ti využili možnosti předregistrace. Mnozí rodiče jim dali jako příspěvek i větší sumy, kterým chtěli zřejmě přispět i oni. Na start sice přišli, ale už se nezaregistrovali. Takže odhadujeme hodně přes 400 účastníků. Tato čísla jsem porovnávala se sta-

tistikou BTF z loňska a výsledek je pro nás příznivý. Například ve Frenštátě pod Radhoštěm běželo 374 a v Příboře 116 účastníků. Jejich počet obyvatel a počet škol je několiknásobný a organizátoři se tam jistě také snažili.

Za ještě větší úspěch považuji vybranou částku. Na konto BTF bylo odesláno 22 028 Kč. Průměr na účastníka je více než 60 Kč. Naší snahou však nebylo jen získat finance, ale hlavně vzbudit zájem občanů o problém boje proti rakovině a zvláště pak s myšlenkami BTF seznámit naše děti. Zde odvedly kus poctivé práce paní učitelky, a to nejen organizační, ale i osvětové.

Protože materiální podpora od celostátních sponzorů z centra BTF by nemohla uspokojit předpokládaný zájem účastníků a naše ambice — darovat každému dítěti tričko BTF, oslovili jsme přes 70 podnikatelů, kteří by mohli být potenciálními sponzory, a požádali je o schůzku a finanční příspěvek. Naší žádosti vyhověla necelá čtvrtina. Největší dar byl od Lesostaveb Frýdek-Místek, který zajistil pan ing. Lubomír Piskoř a předal organizátorům 200 kusů triček. Celkově se podařilo za sponzorské dary pořídit ještě dalších 50 kusů triček, 200 kusů čelenek, občerstvení u startu i u cíle pro všechny děti i dospělé, místní i hosty.

Finanční nebo materiální podporu poskytl tito laskaví dárci: Šárka Polochová, Klub důchodců, Milada Poliánová, Červený kříž, SRPŠ při ZŠ LJ, Petr Kuchař, MUDr. Dieneltová, Mgr. Lérová, Dagmar Pustějovská, Pavel Kroča, Petr Eliáš, TJ SOKOL Hukvaldy, Myslivecké sdružení Blatiny Škvařilka, Lesostavby Frýdek–Místek, Restaurace u Richarda, FORD JL Motorsport, akcí fotil Věněk Švorčík. Všem sponzorům patří poděkování a uznání. Díky jejich štědrosti se nám podařilo uskutečnit všechny záměry, které přispěly ke zdaru 1. ročníku BTF.

Mezi další dobré počiny, kterými se nemůže pochlubit jen tak nějaké místo, byla spolupráce okolních obcí, které nejen přijaly naši výzvu k uspořádání BTF, ale vyslaly své delegace na kolech a ty se od nás rozjízďely do svých obcí se stužkami BTF — Povodí Ondřejnice. Jako první, už v 7 hodin ráno, přijeli zástupci Krmelína v čele se starostou ing. Zezulkou a též vyslanec Brušperka. Z některých obcí přijely i pětičlenné týmy. Jeden z hlavních celostátních sponzorů — Všeobecná zdravotní pojišťovna — vyslala ze své pobočky ve Frýdku–Místku 10 zástupců. Všem hostům se u nás líbilo, oceňovali organizaci, atmosféru a mimo jiné i pestré věkové složení účastníků. A není se co divit — od nejmenších dětí, které vezli rodiče na kole, až po seniory, kterých se sešlo opravdu hodně. Dokonce sedm svěžíh, optimisticky naladěných

chodců už překročilo sedmdesátku — nejstarší účastníci bylo 77 let.

Naše dětská dechová kapela pod vedením pánů Aloise a Luboše Piskořových a pana Petra Strakoše dotvářela dobrou náladu krásného slunného dne. Zahrála nám při startu i v cíli a ještě jsme se pobavili u Richarda, kde děti soutěžily — zpívaly a recitovaly, svým pěveckým vystoupením příjemně překvapila slečna Blanka Mizeroová. Družné dopoledne úspěšně moderoval ing. Petr Laník. Všem výše jmenovaným a všem dalším, kteří jakoukoliv mírou přispěli ke konání, organizaci, financování, propagaci a zdaru BTF, patří díky. Hlavní tíhu a odpovědnost nesla paní ředitelka Základní školy Leoše Janáčka, velký kus práce odvedl celý pedagogický sbor jakož i ostatní zaměstnanci školy, pan starosta, pracovnice OÚ, hasičský sbor Rychaltice, zapisovatelky u registrace a samozřejmě organizační výbor. Ti všichni si jako odměnu za nezištnou práci odnesli pocit dobře vykonaného díla pro ušlechtilou myšlenku. Výskytlly se i drobné chybičky, ale jen ten, kdo nic nedělá, nic nepokazí.

Ti, co se letos z nejrůznějších důvodů nezúčastnili, nevědí. Nic není ztraceno. Už dnes si můžete poznačit, že jste všichni srdečně zváni na 2. ročník BTF na Hukvaldech v úterý 1. května 2001.

Za organizační výbor BTF

Iva Kornetová

Z 11. jednání obecního zastupitelstva

Třetí letošní jednání bylo obvyklým způsobem — plakáty, zprávou v obecní televizi — svoláno na středu 28. června 2000 do restaurace U Richarda v Rychalticích. Zúčastnilo se všech 15 zastupitelů, také několik občanů. Zapisovatelkou za nemocnou paní Sobotíkovou byla určena paní Škorváňková.

Po zahájení, přivítání přítomných a schválení programu OZ byl projednáván **první bod — kontrola usnesení** z minulého jednání. K problému zasypat nebo zprovoznit bazén v areálu „koupaliště“ pan starosta uvedl, že pokud jde o užívání takové, aby se v bazénu bylo možno koupat, by vzhledem k současným předpisům, hlavně hygienickým, bylo velmi nákladné. Zatím zbývají dvě možnosti — bazén napustit a užívat jej jako požární nádrž nebo zasypat a terén upravit. Obě by představovaly náklady cca 150 tis. Kč. V diskuzi, která se k tomu rozvinula a v níž byla připomenuta dávná studie vypracovaná panem ing. arch. Kosteckým, zaznělo několik návrhů. Hlasováním bylo schváleno doporučení zadat vypracování studie úpravy bazénu včetně celého areálu, kterou by bylo možno použít při vyřízení případné dotace. Zároveň bylo uloženo zjistit dotační tituly.

V případě zprovoznění informačního centra (IC), které měla vyřešit obecní rada, bylo panem starostou sděleno, že rada rozhodla zvýšit stávající úvazek paní Libuše Rekové z 0,6 na 1 a během víkendů zabezpečit provoz IC brigádami studentů. Po ukončení sezóny bude vyhodnocena jeho funkčnost a nákladovost. Tato informace byla členy OZ přijata bez připomínek.

Třetí informace o plnění usnesení z minulého jednání se týkala instalace dopravní značky, která by zakazovala parkování autobusu u zdravotnického střediska. Dopravní značka umístěna byla, bohužel je už poškozena.

Druhým bodem programu bylo jednání o **prodeji a pronájmu** obecního majetku. V první řadě se zastupitelé zabývali

pozemky, u nichž na minulém OZ schválili záměr odprodeje, odkoupení, darování nebo přijetí daru. Při tom bylo nutno stanovit cenu. O jednotlivých parcelách se hlasovalo zvlášť, při stanovení ceny bylo postupováno individuálně. Nemovitosti, které obec s občany majetkoprávně vypořádává budou prodány za 28 Kč za 1 m² plus úhrada nákladů spojených s prodejem, což je cena, za kterou byly dosud obvykle pozemky, které jsou předmětem majetkového vyrovnání, prodávány. To bylo schváleno 11 hlasy pro, 4 se zdrželi. Stejná cena byla stanovena při prodeji pozemků na Horním Sklenově, které užívají soukromí vlastníci (vlastnické vztahy byly zjištěny při zaměření místní komunikace na Horním Sklenově). V rámci vypořádání majetkových vztahů zjištěných při zaměření silnice přes Horní Sklenov zastupitelstvo schválilo vzájemné darování pozemků — ve všech případech se jedná o větší výměru při přijetí daru (pozemků) než při jejich darování. Zbývající pozemky k vypořádání majetku u uvedené komunikace budou odkoupeny od soukromých vlastníků, pokud dosud nedošlo k dohodě s vlastníky, bude s nimi dále jednáno. Dále bylo rozhodnuto o odkoupení pozemku od pana Leoše Marka za 20 Kč za 1m², který obec potřebuje na zřízení chodníku k budově základní školy. Obecní zastupitelstvo rovněž rozhodlo o prodeji obecního pozemku před chatou pana Öhnheisera, jedná se o 126 m² a cena byla stanovena ve výši 45 Kč, při čemž bylo připomenuto, že za tutéž cenu byly obdobné pozemky (před chatami) prodávány již dříve. Zastupitelstvo schválilo bezúplatné přijetí pozemků od Pozemkového fondu.

Dalším bodem programu bylo schválení auditu hospodaření obce za rok 1999, který provedli pracovníci okres. úřadu. Závěr auditu byl bez výhrad, což ocenil nejen pan starosta, ale i pan Bernatský, který navrhl odměnu paní Škorváňkové, jejíž zásluhou nebylo k ekonomice a zejména k vedení účetnictví obce připomínek. Audit byl schválen 14 hlasy, 1 se zdržel, odměna 10 hlasy, 5 se hlasování zdrželo.

V bodě „Různé“ se velmi dlouho diskutovalo o návrhu Organizačního řádu Obecního úřadu Hukvaldy, který předložil k projednání a schválení pan ing. Žáček. Ten byl iniciátorem změny stávajícího organizačního řádu a spolu s několika členy OZ se na jeho vypracování podílel. Ostatní spolutvůrci se k autorství nepřihlásili. Pan starosta upozornil na to, že v navrhované podobě by nový organizační neměl být schválen, protože směšuje samostatnou působnost a přenesenou působnost obce, nesouhlasil ani s některými konkrétními ustanoveními. I další členové OZ měli k návrhu výhrady a doporučovali například písemné podání připomínek všemi členy, ty by byly podkladem pro přepracování a doplnění a v neposlední řadě jeho zkonzultování s právníkem. Nejdříve bylo hlasováno o schválení původního návrhu bez úprav — pro bylo 7, proti 6 a 2 se hlasování zdrželi. Výsledným hlasováním (10 pro, 1 proti a 4 se zdrželi) bylo rozhodnuto, aby členové OZ písemně podali své připomínky a doplňující návrhy v termínu do 31. července na obecní úřad. Dalším hlasováním zastupitelstvo uložilo obecní radě na základě připomínek a po právním posouzení předložit nový návrh. Pan Mgr. Jílek doporučil při vypracování přihlídnout i k ustanovením nového zákona o obcích, který nabude platnosti po volbách do krajských zastupitelstev.

Pan starosta přednesl žádost starosty Města Příbora pana ing. Strakoše o spoluúčast na financování plynovodní přípojky ke dvěma rodinným domkům, jsou to rychaltická popisná čísla 72 a 151 a jsou na hranici katastru Hájov (místní část Příbora). Přitom pan starosta uvedl, že rodinám v těchto domcích žádný servis (veřejné osvětlení, údržbu komunikací, odvoz odpadků atd.), jak je to v případě ostatních, obec neposkytuje. Doporučuje finanční příspěvek poskytnout. Po rozpravě k tomuto problému zastupitelstvo rozhodlo 11 hlasy pro, 4 se zdrželi, příspěvt 20 tis. Kč vlastníkům čp. 72 a 151 (Simečkovci a Kubečkovci) na vybudování plynovodní přípojky.

Členové zastupitelstva i přítomní byli informováni o otevření Památníku Leoše Janáčka po jeho rekonstrukci v neděli 2. července, o účasti našeho fotbalového mužstva na Středoevropských fotbalových hrách, které se letos konají v Křimicích. Diskutovalo se o informacích o probíhajícím výběrovém řízení na dokončení stavby víceúčelového sálu. Přihlásilo se 7 firem, nabídkové ceny se liší. Pan ing. Žáček kriticky hodnotil vypracování zadávacího projektu — není řádně vypracovaná dokumentace stavebních prací, schází rozpočet, a žádá dopracování projektu, vypracování rozpočtu a požaduje jednání s jeho dodavatelem o slevě na ceně. Zároveň upozornil na možné problémy při případném odvolání některého ze zájemců o výběrové řízení. Rozpočet už byl dodán, ostatní bylo uloženo zajistit panu starostovi.

Paní Mizerová přednesla připomínku občanů z Rychaltic k řešení odvodu povrchových vod. Pan Petr vznesl dotaz na pronájem rodné školy Leoše Janáčka Fondu Janáčkovy Hukvaldy. Paní Michnová informovala o úpravách prostranství na Horním Sklenově — probíhá výběrové řízení na dodavatele prací, které by měly započít v září a dokončeny by měly být v listopadu. Seznámila také přítomné s dopisem Ministerstva pro místní rozvoj ve věci dotace na stavbu domu s pečovatelskou službou s tím, že pro letošní rok má jednak obec poměrně vysokou dluhovou službu a objem finančních prostředků ministerstva nedostačuje ani na pokrytí financování rozestavěných staveb, proto na zahajované stavby poskytovány nebyly. Dále hovořila o probíhajícím jednání na zpracování studie na chodník v Dolním Sklenově. Paní Iva Kornetová krátce informovala o přípravě a průběhu Běhu Terryho Foxe a poděkovala organizátorům i účastníkům. Uvedla, že tato velice zdařilá a prospěšná akce nestála obec ani korunu. Pan ing. Žáček tlumočil dotazy spoluobčanů na to, co se stane v případě svolení našeho pana starosty do krajského zastupitelstva. Jemu

i občanům bylo p. starostou sděleno, že členství v této instituci je funkce čestná, v případě zvolení bude vykonávat funkci starosty nadále. Odpověděl rovněž na dotaz, zda obě funkce zvládne.

Návrh na usnesení z 11. jednání OZ byl všemi členy schválen, pan starosta poděkoval za účast, popřál všem příjemné prázdniny a zasedání ukončil.

Karla Klečková

Vyřizování občanských průkazů a cestovních dokladů

Od 1. července 2000 nabývá účinnosti zákon č. 328/1999 Sb; o občanských průkazech a 329/1999 Sb; o cestovních dokladech. Na základě těchto zákonů bylo vyřizování občanských průkazů a cestovních dokladů, včetně potvrzení o ztrátách atd. přeneseno

z Policie České republiky na Okresní úřady.

To znamená, že zmíněné doklady vyřídíte v budově Okresního úřadu ve Frýdku–Místku (vchod ze strany od stanoviště ČSAD). Žádosti o vystavení občanského průkazu nebo cestovního dokladu budou přijímány i na obecním úřadě u pí Sobotíkové v úředních dnech.

Upozornění: k vyřizování 1. občanského průkazu pro 15letého je třeba doložit doklad o státním občanství. Tento doklad vystaví Okresní úřad, referát vnitřních věcí, matrika na základě rodného listu patnáctiletého a oddacího listu rodičů, příp. rodných listů rodičů.

Z tohoto důvodu doporučujeme, aby rodiče 15letých vyřizovali občanské průkazy přímo na Okresním úřadě.

Marta Sobotíková

Jak to vidím já

Stanovisko ZO KSČM Hukvaldy

týkající se rozporů v obecní samosprávě aneb Svoboda tisku v praxi

Ve 4. čtvrtletí minulého roku a také v letošním roce věnovaly zejména okresní noviny (Region Frýdecko–Místecko a Kamelot) značnou pozornost dění v naší obci. V čísle 2/2000 Hukvaldského občasníku bylo k článkům o Hukvaldech otištěných v Kamelotu zaujato značně kritické stanovisko (v článku Čtete týdeník Kamelot?“). Vůbec nechceme polemizovat o oprávněnosti kritiky, ale kritické stanovisko možno zaujat také k týdeníku Region Frýdecko–Místecko, neboť ZO KSČM

Hukvaldy např. požádala redakci Regionu o otištění vlastního stanoviska k rozporům v samosprávě Hukvald. Ta však byla ochotna článek otisknout, ale až po vlastních redakčních úpravách, neboť byl údajně dlouhý. Když jsme nesouhlasili se zkrácením, tak otištění odmítla. Považujeme to za cenzuru a porušení práv na svobodu projevu daných Listinou základních práv a svobod, která je uvozena v ústavním zák. č. 23/1991 Sb. Přitom např. jen v čís. 19 z 9. 5. 2000 otiskla redakce Regionu 6 článků, z nichž každý je obsáhlejší než naše stanovisko. Jistě není k tomu co dodat. Obrátili jsme se proto na redakci Kamelotu a ta článek otiskla v plněném znění (Kamelot č. 19 z 9. 5. 2000). Tolik na vysvětlenou těm čtenářům, kteří by nás chtěli nějak blíže spojit s redakcí Kamelotu.

Jaroslav Petr
předseda ZO KSČM Hukvaldy

Z našich škol

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy — 2. pololetí šk. r. 1999/2000

Opět tady máme konec června a s ním konec školního roku. Jaký byl ten letošní? Pro někoho více úspěšný, pro někoho méně. Nad tím se musí zamyslet každý jednotlivec sám. Učitelé formou závěrečných písemných prací zjišťují, co se jim žáky podařilo naučit nebo kterou část učiva bude ještě v září nutno více zopakovat. Žáci pak 30. června uvidí výsledky svého celoročního snažení na vysvědčení. A rodiče? Ne za všechno může škola, ne všechno se žáci ve škole naučí. V prvé řadě je základ v rodině. Dobrých výsledků ve výchově a vzdělání dosáhneme jedině společným postupem.

Díky finanční podpoře školy ze strany Obce Hukvaldy máme dobré podmínky pro rozvoj. V letošním školním roce jsme vybudovali pro žáky hřiště na beach volejbal, vybavili počítačovou učebnu novým nábytkem, dalšími dvěma staršími počítači a jedním novým s připojením na Internet, kde mohou žáci trávit dobu i mimo vyučování pod dozorem pedagogů. Zakoupili jsme novou kopírku. Žáci mohou požádat někoho z učitelů, aby si mohli v případě nemoci od spolužáků okopírovat zapsané učivo v sešitech. Dále pak byly zakoupeny potřeby pro výtvarnou činnost dětí a další pomůcky do jednotlivých předmětů — nové výukové počítačové programy, nástěnné mapy, výukové obrázky, videokazety, hudební nástroje, knihy do školní knihovny atd.

Učitelé věnovali dětem hodně ze svého volného času. Vedli kroužky: Flétny, Lašánek, Muzička, Ruční práce, Výtvarný, Zdravotník, Aerobic a Cvičení z jazyka českého a matematiky pro vycházející žáky. Připravili pro děti mnoho zajímavých a poučných akcí. Den dětí, Olympijský den, koncert pěveckého sboru z Dánska, koncert Písničky s rodokmenem, účast při soudním líčení, karneval, před-

náška Prevence násilí na dívkách, vystoupení Lašánku ke Dni matek, vystoupení v Hranicích, v hukvaldském amfiteátru, v Nepomuku — spojený s víkendovým poobytem, pomoc při organizaci Běhu Terryho Foxe, výměnný pobyt žáků ve Wisle, Veterán rallye spojená se soutěží, Den Země — sběr papíru. Žáci 7.ročníku spali jednu noc ve škole. Děti také během školního roku sponzorovaly žirafu — vybraly částku 5 285,90 Kč.

Bývalá paní učitelka D. Kuchařová vyučovala logopedii a S. Hrabovská pomáhala při akcích školy. Nejenom učitelé, ale čím dál více rodičů a občanů se zapojuje do práce s dětmi. Tito lidé si zaslouží obdiv a poděkování. Tenisový kroužek — I. Kapsiová, Letecko–modelářský — J. Gruffik, J. Budířský. Lašská dechová hudba mladých pod vedením L. Piskoře, A. Piskoře, P. Strakoše, která sice přechází pod Válcovny plechu Frýdek Místek, ale hukvaldské děti budou nadále zkoušet ve škole a naše spolupráce bude dále pokračovat. Dále jsou to vedoucí TJ Sokol, Skautů a mladých Hasičů pod vedením P. Domčíka.

Děkuji také Z. Hubeňákovi st. za pěknou besedu o Hukvaldech a vypracování 100 otázek k tomuto tématu a M. Koutnému za besedu o oboře a nově zřízené přírodní rezervaci. Dále rodičům, kteří s námi spolupracují a pomáhají při akcích — SRPŠ — M. Koutný (předseda), L. Strakošová (pokladník), třídní důvěrníci, radě školy za předsednictví V. Holubové. Sponzorům — P. Kuchařovi, J. Pištěkovi, I. Kornetové, R. Hyklovi a manželům Tvarůžkovým.

VÝSLEDKY 2. POLOLETÍ

Průměr školy: 1,44

Nejlepší průměr: 1. ročník 1,06

Nejhorší průměr: 9. ročník 1,88

Zameškané hodiny celkem: 80548
průměr: 42,95

Neomluvené : 0

Nejmenší počet zameškaných hodin:

1. ročník průměr: 29,57

Největší počet zameškaných hodin:

8. ročník průměr: 50,06

Prospěch: (počty žáků)				
třída	1*)	vyzn.*)	4*)	5*)
1.	10	–	–	–
2.	11	–	–	–
3.	7	–	–	–
4.	5	–	0	–
5.	5	–	1	–
6.	2	12	4	0
7.	2	4	0	0
8.	0	7	3	0
9.	0	5	5	0
Celkem	42	28	13	0

Chování: (počty žáků)						
třída	pochv. TU*)	napom. TU*)	důtka TU*)	pochv. důtka ŘŠ*)	důtka ŘŠ*)	sníž. st.*)
1.	7	0	0	0	0	0
2.	17	0	0	0	0	0
3.	19	0	0	0	0	0
4.	6	0	0	0	0	0
5.	6	0	0	0	0	0
6.	10	0	1	0	0	0
7.	5	0	0	0	0	0
8.	8	0	1	0	1	0
9.	4	0	0	2	0	0
Celkem	82	0	2	2	1	0

*) 1 = samé jedničky, vyzn. = vyznamenání, 4 = dostateční, 5 = nedostateční

*) Pochv. = pochvala, TU = třídního učitele/ třídní učitelky, napom. = napomenutí, ŘŠ = ředitelky školy, sníž. st. = snížený stupeň.

Výsledky přijímacího řízení: Z celkového počtu 22 žáků devátého ročníku bylo 13 žáků přijato na studijní obory a 9 žáků na učební obory. Na víceletá gymnázia nebyli přihlášení žáci přijati. Jedna žákyně byla přijata na Církevní gymnázium do Kroměříže.

Výsledky v soutěžích

název soutěže	kolo	jméno	umístění
Matematická — Klokánek	školní	M. Jalůvková, V. Sládková, E. Chromíková, B. Pělučová	1., 2., 3. (2 místa)
Matematická — Benjamin	školní	T. Giňovský, M. Sládek, J. Kubénová	1., 2., 3.
Matematická — Kadet	školní	P. Návrat, L. Reková, D. Fabriger	1., 2., 3.
Pythagoriáda	školní	21 žáků 6. roč., 20 žáků 7. roč.	
	okreskové	I. Rožnovský, T. Dryják	3.
	okresní	I. Rožnovský, T. Dryják	7.
Matematická olympiáda	školní	B. Pělučová, S. Lévovalá	1. (7. roč.), 1. (6. roč.)
Pikomat	školní	11 žáků 5., 6., 7. roč.	
	okresní	R. Hyklová, B. Pělučová	7., 16.
Soutěž o nejkrásnější budku — Zoo Ostrava		chlapci 7. roč.	úspěšní
Dopravní soutěž	okreskové	M. Velart, M. Hrček	
Recitační soutěž		B. Pělučová, H. Marešová	
Recitační soutěž	okreskové	V. Jokelová	1.
Loutnička	školní	M. Hřčková, V. Sládková	1., 1.
	okreskové	V. Sládková	1.
Hra na flétnu — ZUŠ	okresní	V. Mikušová	2.
Literární Náš svět	okresní	R. Kabátová, M. Desenská	
Požár. ochr. očima dětí - literární	okresní	R. Kološová, T. Čajánek	2., 3.
Požár. ochr. očima dětí - výtvarná	okresní	L. Reková, J. Hrček	1., 3.
Hudební — Leoš Janáček	školní	J. Kubénová, D. Strakošová, P. Bělunek	1., 2., 3.

Olympiáda v ČJ	okresní	V. Jokelová	
Itálie 99 — výtvarná	školní	65 žáků	
	okresní	8 žáků	
Hřiště mých snů — Opavia	školní	28 žáků	
Svět filmu — výtvarná	školní	75 žáků	
	okresní	15 žáků	
10. narozeniny Kačera Donalda	školní	25 žáků	
	okresní	11 žáků	
Zeměpisná olympiáda	školní	10 žáků	
	okresní	I. Rožnovský, D. Nytrová, I. Králová, M. Giňovská	úspěšní řešitelé
Zdravotnická soutěž hlídek	okreskové	J. Kuběnová, V. Jokelová, M. Desenská, R. Kabátová, P. Pazděrová, R. Holečková L. Holubová, V. Černá, R. Mičanová, J. Šíroká, J. Bělunková, I. Grygarová	1. 4.
	okresní	J. Kuběnová, V. Jokelová, M. Desenská, R. Kabátová, P. Pazděrová, R. Holečková	9.
Mladý zahrádkář	okresní	L. Reková, P. Hřčková, V. Lančová	6., 9., 12.
Sportovní školních družin	okreskové	12 dětí ze školní družiny	
TV soutěže — přespolní běh	okresní	M. Kapsiová, Z. Velart, V. Čajánek	11., 3., 4.,
Sálková kopaná 6., 7. roč.	okreskové	J. Brus, T. Giňovský, V. Holub, J. Hřček, T. Dryják, J. Marešl.	
	okresní		7.
Sálková kopaná 8., 9. roč.	okreskové	M. Vicher, V. Opěla, M. Košica, P. Grufík	2.
Malý florbal 5. roč.	okreskové	E. Chromíková, A. Doležilová, P. Čajánek, P. Pišteck, M. Konečný, M. Velart, L. Stachura	4.
Atletika — pouze 1.—3. místa	okreskové	Markéta Hřčková — sprint	1.
		Markéta Hřčková — hod	2.
		T. Plesníková — hod	3.
		E. Chromíková — hod	1.
		E. Chromíková — skok daleký	1.
		A. Doležilová — skok daleký	3.
Atletika 2. stupeň		R. Holečková — sprint	2.
		R. Kološová — sprint	3.
		R. Fojtíková — skok	1.
		M. Chamrádová — skok	2.
		R. Holečková — skok	1.
		P. Pazděrová — skok	2.
		T. Čajánek — hod	1.
		T. Giňovský — vytrvalostní běh	2.
Aerobic Master Class	okresní	K. Petrová	3.
	celostátní	K. Petrová	úspěšná
Přehlídka podiových skladeb	okresní	A. Strakošová	úspěšní
Dějepis — Mladý historik	okresní	L. Reková	23.

Kde není uvedeno umístění, nebyli žáci umístěni na předních místech nebo dosud neznáme výsledky.

Dne 30. června se uskuteční slavnostní ukončení školního roku. Před budovou školy budou vyhodnoceni žáci, kteří dosáhli výborných výsledků, reprezentovali školu v soutěžích, vystoupeních a jsou aktivní. Letos je čekají hodnotnější odměny díky úspěšnému plesu.

Přeji učitelům i dětem hezké prázdniny a všem ostatním příjemnou dovolenou.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Školní výlet

PODĚKOVÁNÍ

Měsíc červen je posledním měsícem školního roku, ale také měsícem školních výletů. Školáči se na něj vždycky těší. Děti 1. a 2. ročníku ZŠ Hukvaldy měly letos velmi pěkný výlet.

Dne 6. června ráno nás čekal u školy pohodlný a prostorný autobus. Vyjeli jsme směrem na Opavu a první naše zastávka byla v arboretu v Novém Dvoře. Tam jsme si prohlédli rostliny, stromy a keře z různých částí světa. Obzvláště se dětem líbily obrovské kaktusy a banánovníky ve sklenicích.

Odtamtud jsme odjeli do Vítkova, kde děti nakupovaly. To je pro ně velmi důležitá součást výletu. Nakupovat dárečky pro své nejbližší i pro sebe, hospodařit s penězi. Pak jsme se vydali opět autobusem do malebného prostředí rekreační oblasti „Hadinka“ obklopeného kolem dokola lesy. Tam měly děti zajištěn oběd. Po obědě a krátkém odpočinku se mohly povozit na opravdickém živém koni. To bylo něco! Vyhoupnout se do sedla a jet. Také si mohly prohlédnout chatky, poseďte a popovídat si s kamarády nebo si zahrát s míčem.

A komu patří poděkování?

Manželům Tvarůžkovým z Rychaltic. Sami nám nabídli možnost výletu na Hadinku, zajistili autobus, levné obědy, projížďku na koních, odpolední svačinu a také dárky ke Dni dětí v podobě slad-

kostí a čepice „siltovky“. Paní Tvarůžková také děti fotografovala a dnes již fotografie visí na nástěnce ve škole. Díky sponzorskému daru manželů Tvarůžkových měly děti pěkný a levný výlet.

Na závěr bychom chtěli ještě jednou poděkovat a ocenit velmi milé a přátelské přijetí všech, kteří na nás na Hadince čekali.

*Mgr. Ludmila Klosíková,
Mgr. Radmila Zemanová,
třídní učitelky*

Koncert o lásce v Hranicích na Moravě

Krásný slunečný pátek 5. května 2000 se vydal Lašánek s Muzičkou a Lašskou dechovou hudbou mladých na celodenní výlet do Hranic na Moravě a Zbrašovských aragonitových jeskyní. Dopoledne nás paní ředitelka odborně provedla jeskyněmi a ukázala nám i jeskynní tmu. Všem se toto jeskynní zpestření líbilo. V Hranicích jsme si prohlédli sál, kde budeme vystupovat. Bylo to vlastně zastřešené nádvoří krásného renezančního zámku. Pak jsme si prohlédli náměstí a okolní ulice města. Za vydatného kručení v břiše jsme dojeli do jedné z hranický škol, abychom zahnali hlad dobrým obědem. V parku jsme si odpočinuli a vyhráli si na průlezkách a skluzavkách. Gymnázium a jeho třídy nám posloužily jako šatny a zahrada jako zkušebna. Poslední úpravy a všichni jsme se plní energie a elánu rozjeli na zámek. Po úspěšném vystoupení nás i Pěveckého sboru hranického Gymnázia, které Pepa Kazík prospal, nás čekal návrat domů.

Čím více jsme se blížili k domovu, tím méně se nám chtělo opustit společnost našich kamarádů. Paní učitelky nám v cukrárně v Rychalticích koupily zmrzlinu a od majitelů cukrárny jsme dostali žvýkačky. My využili situace, vytáhli jsme nástroje a začali hrát a zpívat. Všichni jsme se smáli měli dobrou náladu. Totéž následovalo i na Hukvaldech před hotelem. Pak jsme se příjemně naladění a unaveni vraceli domů.

Poděkování patří všem dospělým, kteří výlet zorganizovali, starali se o nás, ale také udržovali dobrou náladu — paní ředitelce A. Lévoové, paním učitelkám Zemanové, Pavlíkové, Větrilové, Hrabovské, p. učitel Křenkovi a vedoucím Děchovky pánům Aloisovi a Lubomíru Piskořovým a panu Petrovi Strakošovi.

*Aneta Strakošová,
IX. ročník*

Výchova k evropanství v praxi

V roce 1993 navázala obec Hukvaldy kontakty s polským městem Wisla. V dalších letech pak byly podepsány smlouvy o spolupráci s Nepomukem, se slovenskou Krupinou, litevskou Anykščiai a chorvátským městem Omiš. V roce 1997 začala Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy využívat těchto vybudovaných kontaktů ke spolupráci v oblasti školství. Pedagogický sbor navštívil školy ve Wisle, dětský folklorní soubor Lašánek již vystupoval v Krupině, Wisle a letos poslední červenový víkend hostujeme v Nepomuku.

V květnu letošního školního roku se 29 žáků třetí a čtvrté třídy zúčastnilo výměnného pobytu se žáky Szkoly Podstawowe ve Wisle–Glebcach. První den po příjezdu se ubytovali v tělocvičné škole, prohlédli si školu a odpoledne měli diskotéku, aby se seznámili s polskými dětmi. Zpočátku spolu konverzovali anglicky, rukama, nohama, ale po čase si začínali rozumět. Druhý den se dopoledne učili a odpoledne si prohlédli město Wisla, zpět ke škole cestovali elektrickým

vláčkem. Ve středu pak po dopolední výuce měly polské děti s učitelkami připraveny závody, kde ve smíšených polsko-českých družstvech bojovaly o vlajku. Pak hrály společně různé hry. Ve čtvrtek se uskutečnil výstup na Velký Stožek (987 m). V podvečer měly pro ně paní učitelky připraveny zajímavé úkoly z prvouky a vlastivědy, kde děti uplatnily poznatky z „Dobývání vrcholu“. Předposlední den v 9 hodin odjely na prohlídku Beskyd. Prohlédly si Istebnu — rodiště horolezce Jerzy Kukuczky, nejstarší chalupu z r. 1863, ukázky hudebních nástrojů Goralů, bunkry z 2. světové války, Ziwi-ec — starý a nový zámek, náměstí, přehrady na řece Sole, přečerpávací vodní elektrárnu na hoře Žar a na závěr Szczyk — největší lyžařské středisko Polska. Po večeri ještě psaly zážitky z výletu a četly ze společné četby z knihy Říkali mi Leni. V sobotu pak odjížděly plny zážitků zpět do České republiky, na Hukvaldy.

I pro polské děti u nás jsme měli připraven bohatý program. V pondělí po příjezdu se ubytovaly, prohlédly si školu a okolí Hukvald. V úterý si spolu s našimi dětmi změřily své síly v různých sportovních

soutěžích v areálu školy a v podvečer si zahrály beach volejbal na novém školním hřišti. Ve středu po dopolední výuce a obědě navštívily Technické muzeum v Kopřivnici, Trúbu a Muzeum ve Štramberku. Ve čtvrtek odpoledne si spolu s našimi dětmi zaplavaly v bazénu ve Frenštátě p. Radhoštěm. Bazén byl pro ně velkým zážitkem, protože v blízkosti Wisly krytý bazén není a děti nemají povinnou výuku plavání jako u nás. V pátek odpoledne měl být výlet do okolí spojený s opékáním párků, ale bohužel počasí nepřálo, a tak žáci 7. ročníku zorganizovali hry v budově školy a večer diskotéku. V sobotu brzy ráno, ještě před odjezdem, navštívily hrad. Byly tak prvními návštěvníky po ukončení filmování. Velmi se jim hrad líbil. Před poledne přivezl české děti polský autobus a zpět se vracel s dětmi polskými.

Na obou stranách jsme se shodli, že to byla akce vydařená, pro děti velmi poučná a zajímavá. Pokud nás bude Městský úřad Wisla a Obecní úřad Hukvaldy podporovat tak, jak nás podporuje a školský úřad bude vstřícný tak, jak je, budeme s výměnou dalších dětí pokračovat i v příštím roce.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka ZŠ LJ

Běh Terryho Foxe

O Běhu Terryho Foxe jsem se dozvěděla ve škole. Konal se v sobotu 3. června 2000. Start byl od školy a cíl v Rychalticích U Richarda.

Běhu se mohli zúčastnit všichni občané. Žáci ZŠ Leoše Janáčka dostali zdarma tričko a samolepku. Dále každý mohl přispět jakoukoliv částkou, která se použije na výzkum rakoviny. Za vloženou částku jsme mohli dostat další tričko, čelenku, létající talíř nebo igelitovou tašku, záleželo na výši darované částky. Celou akci zapsponzorovaly Lesostavby, Ford JL Motorsport a další místní podnikatelé i jednotlivci. Každý, kdo prošel, projel nebo proběhl celou trasu běhu dostal v cíli fruiko a oplatek, dospělí pivo.

Celý Běh Terryho Foxe se velmi podařil, o zábavu se postarali naši spolužáci z Lašské dechové hudby mladých. Myslím si, že takové akce jsou velmi důležité. Podle toho, kolik se zúčastnilo závodníků, jsem dospěla k názoru, že lidé nejsou úplně lhostejní. Každý rok se závodů Terryho Foxe na celém světě zúčastní tisíce lidí. Jsem ráda, že se takový běh konal i na Hukvaldech a doufám, že bude i příš-

tí rok. Stále častěji se humanitární činnosti věnují známé osobnosti, a to je hodně důležité, protože když se o nemocné a bezmocné lidi nestará v dostatečné míře stát, aby alespoň známé osobnosti, které mají zájem a prostředky k tomu, takovým lidem pomohly a zveřejnily problémy, které kolem nás jsou. Nechápu ty, kteří se například postiženým lidem smějí a nadávají jim. Jak oni mohou vědět, že se jim třeba nenarodí postižené dítě.

Už se všichni těšíme na další ročník Běhu Teryyho Foxe.

Lucie Holubová, 8. ročník

Modeláři opět soutěžili

Modeláři stavějící volné modely kategorie A-3 a házedel se zúčastnili okresního přeboru, který pořádal Dům dětí a mládeže Frýdek-Místek. Uskutečnil se 29. dubna 2000 u nás na Hukvaldech. Náš kroužek se podílel na zajištění celé velice vydařené soutěže, která byla zároveň i postupová do oblastní (krajské) soutěže. Z našich modelářů postoupili Jan Návrat, Radim Palík, Jan Sedláček v kategorii házedel a Petr Návrat v házedlech i modelech A-3. Oblastní soutěž proběhla 20. května 2000 ve Frýdlantě nad Ostravicí. Petr Návrat dosáhl vynikajících výsledků, když postoupil v obou kategoriích do přeboru České republiky. Tento přebor se bude konat až v září v Plzni. V současné době zajišťujeme finanční prostředky k účasti na této soutěži.

Myslíme si, že letošní rok byl pro naše modeláře úspěšný. Zlepšení naší činnosti je závislé na financích, kterých se nám zatím dostává jen omezeně. Závěrem děkujeme Mgr. Aleně Léové za příkladnou spolupráci a sponzorům — SRPŠ, paní Ivě Kornetové, panu Petru Kuchařovi za finanční podporu. V příštím školním roce se opět těšíme na nové členy kroužku, kteří mají o modelářinu zájem.

Jaroslav Budířský a Jaromír Grufík

Co bych chtěl mít

Chtěla bych mít aktovku, která by chodila sama do školy. A taky dvojníka, který by se za mne učil, psa který by uklízel pokoj, koště, které by mě odneslo k moři. A chtěla bych mít houpací postel a létající dům a letadlo, které by chodilo, a létajícího psa a pero, které by za mě psalo bez chyb. A masožravou kytku, která by mě pro lenost sežrala.

MONIKA KAPSOVÁ

Chtěla bych mít robota, který by za mě uklízel a psal úkoly. Aktovku, která by sama chodila do školy. Létající dům. Pokladničku, z které by neubylo. Koně a studánku, ve které by byly zlaté rybky. A aby naše třída byla hodná a nezlobila paní učitelky. Lednici, která by byla plná ovoce. A voňavé barvičky. A ještě bych chtěla jet k moři a do Vídně. Jezdit autem.

PAVLA REKOVÁ

Chtěl bych mít pero, které by za mě psalo. Švestku, které by neubylo ani kdybych jedl sto let. Aladinův koberec. Auto, které by umělo létat. Abych měl pokladnu, ze které by nikdy neubylo. Strom, z kterého by tekla „pepsi“. Desetimetrového hada na hlídání domu. Kamaráda, kterého bych nikdy neztratil. Kapesní televizi. Křeslo, které by umělo chodit a kanárka, který by uměl mluvit.

TOMÁŠ VÍTEK

Rukavice, které by za mě chytaly kolo, které by bylo tak rychlé, že by předjelo všechny auta. Chtěl bych mít dům hned vedle školy a tatínka, který by pracoval na Hukvaldech.

RICHARD MIČEK

Chtěla bych mít domeček z perníku, který by stál na ostrově uprostřed moře, s krásnou zahrádkou, květinami, které by se samy zalévaly. A v domečku aby byla samá zvířátka, která by uměla mluvit a plyšový medvídek, který by byl chytrý a povídal mi pohádky.

KATKA JONÁŠOVÁ

Chtěla bych mít kolo, které by bylo nejrychlejší na světě. Hračku, která by uměla mluvit, pít, z kterého by neubývalo, pastelku, která by za mě krásně kreslila, hodinky, které by ukazovaly, jestli dostanu dobrou nebo špatnou známku. Kytku, která by uměla mluvit a zpívat. Strom, na kterém by rostly zmrzliny.

PETRA SVÁKOVÁ

Chtěl bych mít přítele, který by mě nikdy nezklamal. Svíčku, která nikdy nezhasne, lepidlo, které se nikdy neodlepí. Wolkmena, který nepotřebuje baterky ani elektrinu, dobrého koně, budovu s bazénem, zrcadlo, které by mi ukázalo vše, co chci vědět. Rovnátko, které by mi rychle srovnalo zuby a robota, který by mi pomáhal s úkoly.

LUKÁŠ KAZÍK

Chtěla bych mít robota, který by za mě a maminku dělal všechno, co bychom chtěli. Chtěla bych být někdy neviditelná, mít létajícího koně. Kouzelný hrneček a pastelku, která by nikdy nedopsala a nikdy se nezlámala a hřeben, se kterým bych se učesala, by vytvořil účes, jaký bych chtěla. A abych měla oči, které všude dohlédnou, a všichni na celém světě aby se měli rádi.

MICHAELA VESELÁ

Létající kufr, kapesní televizi, létající koberec, který by mě vozil do školy, strom, na kterém by rostly bonbony a hrneček, co by sám vařil

TOMÁŠ ČERNÍK

Papouška, který by mi nosil snídani do postele a se kterým bych si mohl povídat, svůj vlastní Interspar, továrnu na výrobky od Orionu a psa, který by nikdy nezemřel.

PETR KOCIÁN

Chtěla bych mít pojízdný chodník do školy, kouzelný prsten, který splní všechna přání, Aladinův koberec, mluvícího Alfa, hezké známky ve škole.

LUCKA BRUNCLÍKOVÁ

Chtěl bych mít trezor a v něm 2 000 000 Kč. Ovocný sad, ve kterém by rostlo ovoce celý rok. Pero, co by psalo samo, a tužku, která by krásně kreslila. Boty, které by mi řekly, kolik je hodin. Chtěl bych mít talíř, na kterém by se objevila sklenice s pitím jaké bych chtěl a k tomu jakékoliv jídlo, co bych si přál. Chtěl bych slyšet na 100 000 km. Hodinky, na kterých bych si nastavoval počasí. Letadlo, které by mě dopravilo kamkoliv. Chtěl bych mít první minci na světě.

VAŠEK ČAJÁNEK

Chtěla bych mít fixy, které by nikdy nedopsaly, nanuk, který bych nikdy nedolízala, postel, která by se dala složit do kufru na výlet, květinu, která by nikdy nedovoněla.

MONIKA LANČOVÁ

Chtěla bych mít pero, které by za mě psalo, barvy, které by malovaly na vodu, kytky, které by se samy trhaly do vázy, hřeben, který by sám česal. Taky lišku, která by splnila tři přání, knížku, v které by se samy otáčely listy, puzzle, které by se samy skládaly a kalendář, který by se sám otáčel.

PETRA ČERVENKOVÁ

Chtěla bych mít kolečkové brusle, které samy jezdí, létající koberec, bazén a tělocvičnu. Chtěla bych být nesmrtelná, dospělá a nikdy nezestárnout.

KRISTÝNA SZIJÁRTOVÁ

Chtěla bych rozumět zvířatům, aby nikdo nebyl nemocný, aby se nic neztrácelo, aby se nic nerozbilo, aby na stromech rostly čokolády a oplatky.

PETRA MIFKOVIČOVÁ

Chtěl bych mít balón, který sám dává góly, papouška, který mluví americky. Chtěl bych být milionářem a abych všechno uměl. A aby koše měly nohy a mohly se jít samy vysypat.

NIKOLA PETRATUR

Haló, haló

Chcete vědět, co jsme si pro vás připravili? Máte zájem zjistit, do jaké míry má rozvinutý smysl pro estetiku vaše dítě? Přečtěte si náš článek a my doufáme, že je to právě pro vás.

Chtěli bychom informovat o připravovaném projektu výtvarného centra, které zahájí svou činnost počátkem měsíce září tohoto roku zde v Základní škole Leoše Janáčka.

Z připravovaných výtvarných praktik a činností uvedme příkladem: použití barev na hedvábí, textilní barvy, barvy na sklo, keramiku a porcelán, barvy na dřevo, kameny, papír, terakotu apod. Nejmenší výtvarníky jistě zaujme připravený „nový papírový program“, jehož princip spočívá v práci s barevnou vlnitou lepenkou a jinými papírovými komponenty. Pro tvarové modelování připravujeme modelovací techniky od všeobecně známé modelíny (plastelíny) přes modurit (modelit) až po méně známé, na vzduchu se samovytvrzující druhy hlín (terakota apod.).

Výtvarné centrum nebude otevřeno jen pro děti, ale i pro širokou veřejnost, která má chuť se výtvarně vyjádřit. Pro děti

bude centrum jistým přínosem ve využití volného času a rozvoji estetického citění.

S rozvojem výtvarného centra plánujeme nákup hrncířského kruhu a vypalovací pece. Tím se rozšíří působnost i v keramice. Zájemci se mohou blíže seznámit s hlinami, glazurami a jinými materiály v keramice nezbytnými.

Pro praktickou ukázkou máme připraven den otevřených dveří, kde si všichni, a my věříme, že vás bude spousta — maminky, tatínkové, velké i malé děti, babičky i dědečkové — můžete vše vyzkoušet a svou vlastnoruční práci odnést domů.

Prosíme občany o jakoukoliv pomoc, materiální i finanční, rády uvítáme i nové náměty a nápady. Byly bychom rády, kdyby o tuto činnost projevíli zájem i lidé, kteří by byli ochotni výtvarné centrum sponzorovat. Pokud jsme vás našim nápadem zaujali a máte zájem prohloubit své výtvarné dovednosti a znalosti, ozvěte se nám na níže uvedená kontaktní místa:

S pozdravem

Renata Kološová, tel. 0658/699773

Andrea Tomšejová, tel. 0604/669004

Kateřina Větrilová, tel. 0606/375034

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy vyhlašuje

výtvarnou soutěž pro děti a mládež

na téma

Hukvaldy očima dětí a mládeže

Kategorie: I. 3 — 6 let ❖ II. 6 — 15 let ❖ III. 15 — 18 let

Technika libovolná, formát A2, A3, A4, termín odevzdání do 30 září 2000
učitelům výtvarné výchovy.

Práci na zadní straně označte jménem, příjmením, datem narození, adresou bydliště. Nejlepší práce budou oceněny věcnou cenou.

Všechny úspěšné práce budou zdobit chodby základní školy.

Mgr. Hana Volná

Ze života farníků

Strípky z farní kroniky

Rok 1938.

Dne 21. května proběhla částečná mobilizace, z Rychaltic povoláno 12 mužů. Volby do obecního zastupitelstva měly být konány rovněž 21. května, ale právě v sobotu den před volbami vypukla slintavka, volby byly odloženy a pak se již nekonaly vůbec. Náhle mnoho událostí se seběhlo v tomto roce a nastaly v republice velké změny — okupace sudetského území a zmenšení republiky.

Dne 16. srpna zemřel velký bojovník za práva slovenského lidu Msgr. Andrej Hlinka, v Ružomberku, dosáhnuv 74 roků, nedočkal se autonomie Slovenska, za kterou tolik bojoval. Andrej Hlinka se narodil 27. září 1864. Jeho hlavní působiště jako kněze bylo v Ružomberku, kde vyvinul širokou činnost náboženskou, publicistickou, politickou, uvědomoval tehdejší lid slovenský, úpící pod nadvládou maďarskou. Světově známým se stál skrze Černovou, kde byl postaven nový kostel a lidé chtěli, aby ho posvětil Andrej Hlinka. Biskup poslal děkana Pazurika, ale lid se vzbouřil, četníci stříleli do lidí a bylo 14 mrtvých. Hlinka přednášel v této době na Moravě. O události psal i anglický spisovatel Seton Watson. Hlinka byl vězněn pro pobuřování v Segedíně, suspendován od biskupa Dr. Alexeje Parvyho. Záležitost se táhla 3 roky. Až 14. března 1909 byl Hlinka osvobozen výrokem Kongr. Koncilu v Římě. Svým nekompromisním bojem za tu naši slovenčinu, vězněním, pronásledováním nejen od vrchnosti světské, ale i duchovní, stal se Hlinka slavným po celých Čechách i Moravě, kde konal před-

nášky. V Praze 3. listopadu 1907 mládež studentská vypráhla koně z čestného kočáru města Prahy a sama dovezla Hlinku do hotelu „U černého koně“. Po převratě 1918 stal se Hlinka členem Národního shromáždění v Praze a vedl svou Ludovou stranu katolickou až do své smrti. V mnohých věcech a názorech se rozcházel s vůdcem ČSL Šrámkem a též byl v opozici proti vládě pro urputné usilování o naplnění Pitsburské dohody — autonomie Slovenska, čehož se již nedočkal.

Na podzim 1938 staly se velké politické přeměny. Celý národ chystal se oslavit 20 let trvání samostatného státu. Avšak v září nastaly nepokoje na různých místech v Sudetech. Němci chtěli být připojeni k říši Německé, jak si to umínil říšský kancléř Adolf Hitler. Předcházelo tomu zdlouhavé vyjednávání o národním statutu se sudetskými Němci, které jako prostředník vedl Angličan lord Runciman. Ve volbách 22. a 29. května zvítězila na celé čáře strana Konráda Henleina a dokázala, že je stranou všech Němců. Runcimanovo vyjednávání ztroskotalo a prohlásil, že nabytí přesvědčení, že soužití Němců v republice není možné. 11. září ohlásil prezident Beneš, jaké poslední ústupky učinila vláda, ale vše se ukázalo jako marné. V některých městech bylo vyhlášeno stanné právo. Předseda britské vlády Chamberlein odletěl k Hitlerovi, kde se dověděl, že podmínkou míru je odtržení německých krajů od republiky. 30. září v Mnichově čtyři mocnosti — Německo, Itálie, Francie a Anglie — narýsovaly novou mapu ČSR. Smíšené kraje připojeny k Německu, Těšínsko k Polsku, část Slovenska k Maďarsku. President Beneš abdikoval 5. října, 8. října autonomie Slovenska, 1.—10. října okupace Sudet a 30. listopadu zvolen nový prezident dr. Emil Hácha. Tím končí rok 1938.

Josef Čajánek

Malý rozhovor

Je libo fotografii či videozáznam?

Již nějakou dobu existuje v naší obci v Dolním Sklenově firma pana Stanislava Fojtíka. Pan Fojtík je schopen nabídnout rozmanité služby v oblasti fotografie a není to klasický fotoateliér. Jedná se o velmi zajímavé podnikání, které si zaslouží, abyste byli s ním seznámeni. Dříve než ho požádám o výčet služeb, ráda bych položila tuto otázku:

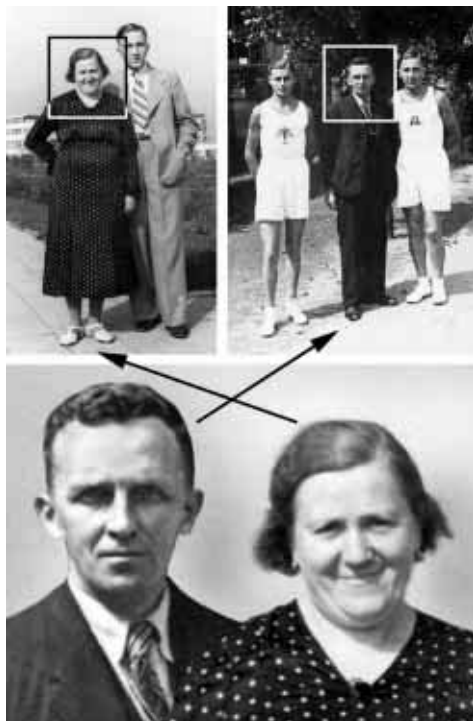
Pane Fojtíku, já o vás vím, že jste se vyučil tiskařskému řemeslu a dosti dlouho jste v tomto oboru pracoval. Také je mi známo, že jste velmi dobrý fotograf a fotografováním se zabýváte také hezkou řádku let. Rekněte, vedly vás tyto skutečnosti a hlavně zkušenosti k tomu, abyste v tomto oboru začal podnikat?

Vyučil jsem se v roce 1977 jako strojový sazeč v Řichtrově tiskárně ve Frýdku. Od té doby jsem věrný svému řemeslu. Fotografování se věnuji od svých čtrnácti let. K myšlence podnikat jsem dospěl před dvěma roky, a to z toho důvodu, že dnes není žádný obor, který by se zabýval celkovým zpracováním obrazu. Myslím tím fotografování, filmování a digitální zpracování snímků pro tisk. Potřeboval jsem k tomu tři živnostenské listy.

Pořídil jste si kvalitní a jistě velmi finančně náročné vybavení; co je možno na něm pro zákazníky udělat? Co jim nabízejíte?

Je pravdou, že jsem si koupil nejmodernější počítač Macintosh G3. Počítačová technika jde ale tak rychle kupředu, že se dnes už tento počítač nevyrábí. Zákazníkům mohu nabídnout veškeré zpracování obrazového záznamu — fotografování a filmování rodinných událostí, přepis 8 mm celuloidových filmů, fotografií, dia pozitivů a negativů i s ozvučením na kazety VHS a S-VHS nebo přímo do počítače Macintosh nebo PC, sestřih videokazet a vypálení „cédéčka“ Na počítači se

dají opravit staré poškozené fotografie nebo negativy — mohou být roztrhané na kousky. Dají se udělat různé montáže, třeba do vitríny na hrob nebo jako samolepku (jak je patrné z obrázku)..

Co se týče polygrafie, můžete si vymyslet cokoliv. Od jednoduchých „černobílých“ vizitek až po barevný katalog. Nejzajímavější je dnes asi digitální fotografie. Z jakéhokoli záznamu se dá udělat originální fotografie (třeba i ze starých 8 a 16 mm filmů nebo z kinofilmu značky ORWO). Můžete ji využít na obal videokazety, audiokazety, „cédéčka“, „zipky“ nebo jen do rodinného alba. K Vánocům a jiným svátkům můžete poslat známým svou vlastní „natočenou“ fotografii.

O vaše služby je nepochybně zájem. Prozradte našim čtenářům, o co nejvíce. Připomenou, že jste pro naši obec dělal pohlednice. Soudím, že mezi vaše zákazníky patří i jiné obce.

Největší zájem je o převedení starých 8 mm filmů, fotografií a negativů na videokazety. Je například rozdílné prohlížet si fotky z dovolené nebo je vidět i s ozvučením na televizní obrazovce, kde kamera přejíždí po vaši fotce a přibližuje detaily, kterých si na fotce třeba vůbec nevšimnete. Pro Hukvaldy jsem dělal své první pohlednice. Dnes se tomu věnuji ze všeho nejvíce. Chtěl bych nafotit co nejvíce pohlednic obcí a měst. Jednou ročně chystám vydat barevný katalog mých pohlednic. Pomůže to jejich lepšímu prodeji. Už teď mi volají sběratelé a táží se, co zase vyjde.

Moderní zařízení, které využíváte, zatím ještě potřebovali získávání nových znalostí. Počítačová technika asi přibyla k vašim koníčkům, že? A ještě obvyklou otázkou — jak je to s nabídkou takového zařízení na našem trhu?

V roce 1992 jsem byl vyslán firmou P-BEAM, kde jsem pracoval, na týdenní školení do Bratislavy, kde nás zaučili práci na počítačích Macintosh. Pak následovaly ještě dva stupně školení přímo na mou profesi. Tato firma na počítačích Macintosh začala pracovat jako první na Ostravsku. Proto jsem také k této firmě přešel — a dodnes toho nelituji.

Snažím se stále udržet krok s novou technologií, ale to je vlastně otázkou peněz. Když nejsou na všechno peníze, musí být alespoň vědomosti. Dnes už se počítače Macintosh a PC dají cenově srovnávat. PC počítače se rozšířily do domácností pro svou cenu, Macintosh si kupovali profesionálové, nejen že „na to měli“, ale hlavně kvůli rychlosti, spolehlivosti a jednoduchosti obsluhy. Macintosh dovoluje soustředit se na práci a ne na jeho opravy. Zjistil jsem, že nejsem v naší obci sám, kdo má tento počítač.

A teď bych se ráda vrátila k vašemu fotografování. Vy jste třeba pořizoval fotodokumentaci festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Vzpomínám si na perfektní snímky z festivalových programů na hradě. Mezi jiným se vám při tom podařilo nafotit ptačí hnízdo s mláďaty.

Jsem jediný, kdo má podrobnou fotografickou dokumentaci z prvních třech ročníků festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Okolnosti mi umožnily fotografovat každý den a skoro všechny akce. Uvažoval jsem o vydání kalendáře nebo fotografické knihy, ale to nezáleží jenom na mně. Musí se to probrat s odborníky a získat na projekt peníze. Jejich výše se nepohybuje ve stokorunách.

Co fotografování nejraději? Mohl byste uvést, kterých snímků si sám nejvíce považujete.

Nejraději fotografuji v přírodě. Každý z nás chce na chvíli utéct od každodenních starostí. Já mám tu výhodu, že se fotografováním krajiny vlastně odreaguji, i když musím podotknout, že to zas tak jednoduché není. Například při fotografování nové pohlednice pro Starou Ves n. O. jsem musel jet na místo pětkrát. Poprvé projedete při takové zakázce obec obvykle se starostou, aby vám ukázal zajímavosti, které budou pro pohlednici vhodné. Pak teprve jedete sami a fotíte. To se vám napoprvé podaří tak ze 30% — sluníčku neporučíte. Potřetí jsem jel do Staré Vsi kvůli fotografii z turnaje v házené a nočním snímkům. Popáté proto, že jsem uviděl dům, ze kterého by mohlo být dobře vidět — a stálo to zato. Totéž se opakovalo v Brušperku a jinde. V Příboře mám dokonce vylézt na tovarní komín, ale to bude za mne muset udělat „kaskadér“ — kamarád, do bych asi nezvládl. Málem bych zapomněl na čápa, který za celých pět dní fotografování ani jednou „nepřistál“ ve svém hnízdě. Naštěstí jsem objevil hnízdo jiné a čápy počítačově přenesl do původního hnízda na památném starověském stromě.

Oblíbené snímky nemám. Posláním fotografie je zachytit život kolem nás, ne některé fotky povyšovat nad ostatní nebo dokonce vyhlašovat fotku roku, jak to dělají některé časopisy.

Vzpomenete si, kdy jste s fotografováním začal, jakým fotoaparátům jste fotil? Našly by se ve vašem soukromém archivu vaše první fotografie?

Ještě na základní škole mi naši koupili

první fotoaparát CORINA 6×6 cm. Byl tehdy nejlevnější, stál 100 Kčs. Musím ale uznat, že byl lepší než všechny dnešní levné fotoaparáty. Všechny snímky, které jsem nafotil, mám archivovány na filmech. Nyní je převádím na video, abych věděl, co na nich je, a ať potřebný záběr kdykoliv rychle najdu. Tuto službu vlastně také nabízím zákazníkům. Dnešní mladá generace už problémy s archivací filmů nebude mít. Už se běžně fotí na digitální fotoaparáty, kde se film nepotřebuje.

Uvažoval jste o uspořádání výstavy vašich fotografií? Určitě by byl mezi našimi občany o ně zájem.

Věříte, že mě to vůbec nenapadlo? Snad by to bylo zajímavé. Chce to ale spoustu času, projít všechny filmy a udělat z nich fotky. Dnes už se černobílé fotografie vlastně ani nezpracovávají. Už jsem tak dlouho fotky doma nedělal, že ani nevím, jestli se vlastně fotografický černobílý nebo barevný papír a chemikálie ještě prodávají.

Pane Fojtíku, jsem ráda, že jsem s vámi mohla tento rozhovor připravit a že jste na mé otázky odpověděl. Přejí vám hodně spokojených zákazníků a samozřejmě co nejvíce tvůrčích nápadů. Děkuji za rozhovor.

Připravila a ptala se Karla Klečková

Minulost a přítomnost naší obce

Omluva

Při prepisování příspěvku „55 let od konce 2. světové války“ v minulém občasníku došlo k neúmyslnému vynechání jedné věty, kterou jeho autor pokládá za velmi důležitou. Za větou „7. 5. 1945 v 9 hod. se konalo...“ mělo být uvedeno „Ve středu 9. 5. v 15 hodin se konal k ukončení války průvod z Dolního Skenova na Hukvaldy — do zámecké zahrady (za veliké účasti obyvatelstva)“. Za tuto chybu se pisateli, panu Zdeňku Hubeňákovi omlouvám stejně jako za malou úpravu výčtu objektů, jež hořely po dělostřeleckých zásazích, která by mohla do určité míry vést k jejich nepřesnému určení.

Karla Klečková

Co nám prozradily kroniky a archivy

LÉTA DVACÁTÁ A TŘICÁTÁ

Léta dvacátá jsou na svém počátku poznamenána škodami napáchanými I. světovou válkou. Postupně docházelo k rozkvětu. Z písemnosti je zřejmé, že obce žily plným životem, reagovaly na dění v nově vytvořené republice. Každoročně se připomínaly narozeniny prezidenta

T. G. Masaryka a slavil se 28. říjen. Došlo k rozvoji ochotnického divadla, tenkrát ochotníci nacvičili i několik představení ročně (o tom se zachovaly zápisy v kronice divadelnictví). Bohatý byl i spolkový život vznajících spolků — hasiči, Sokol, nově vznikl Orel, Dělnická tělovýchovná jednota.

Obecní kroniky dokumentují dvě poválečná desetiletí jako dobu stavebního ruchu. Začala výstavba rodinných domků, stavělo se v Rychalticích na Drahách — na pozemcích, které obec začala zájemcům prodávat. Také v Dolním Sklepnově a na Hukvaldech bylo postaveno několik nových domů.

Třicátá léta na počátku postihla hospodářská krize, nezaměstnanost, později došlo k okupaci Německem, jejich konec 2. světová válka.

RYCHALTICE

V roce 1921 byl nucen odstoupit starosta Julius Kúbala, na dva roky ho vystřídal Alois Valla z Krnalovic. V roce 1923 stanul v čele Rychaltic Inocenc Pělucha, zvolený za republikánskou stranu, sedlák z čp. 49, i když volby vyhráli sociální demokraté. V této funkci setrval až do roku 1945.

Rok 1922. Přes řeku Ondřejnici byl postaven kamenný most nazvaný Masaryk-

kův. Od doby otevření nadjezdu v roce 1962 se však nepoužíval, byl zaslepen a na okresku vedly schůdky. V té podobě vydržel až do poloviny 90. let, kdy byl v souvislosti s budováním čtyřproudové silnice z Příbora do Rychaltic úplně přestavěn.

Rok 1926. Je zaznamenán stavební ruch v obci. Bylo přestavěno mnoho starších domů, postaveno bylo i 7 domů nových.

Rok 1927. Obec jednala o elektrizaci a v červenci bylo přikročeno ke stavbě. Vyžádala si náklady ve výši 217 188 Kč. Obec si část financí musela vypůjčit u obecní záložny. Již 1. října bylo možno svítit. Veřejné svítilny byly umístěny na křižovatkách, přechodech přes řeku a důležitějších místech v obci. Volby do obecního zastupitelstva, které se konaly 10. října, opět přinesly vítězství republikánské straně zemědělského a maloroľnického venkova. Obec začala odprodávat stavební pozemky na Drahách, kde byly postaveny nové rodinné domky.

Rok 1928. Byly postaveny další domky na Drahách na obecních i pozemcích.

Rok 1930. Obec koupila v dražbě polovinu domku čis. 72 na Krnalovicích, pokračuje stavební ruch, postupně obec prodává další stavební pozemky na Drahách.

Rok 1931. Obec odkoupila druhou polovinu usedlosti čis. 72. Byla vytvořena obecní knihovna, a to sloučením knihovny fondu hasičského spolku, knihovny Národní jednoty a knih, které kupovala obec. Obecní knihovna byla zprvu v domě čp. 140 (Kuřecovi), později byla umístěna v přístavku u obecní hospody.

Rok 1932. V kronice je zmínka o vzrůstající nezaměstnanosti. Na státní silnici z Příbora do Mítku byly položeny žulové dlažební kostky, a to po celé délce rychaltického katastru. Při těchto pracích získali zaměstnaní lidé bez práce.

Rok 1933. Obec provedla přístavbu stálého jeviště a šaten u obecního hostince, i na této stavbě našli práci nezaměstnaní. U Masarykova mostu bylo postaveno a otevřeno holičství (Lamot).

Rok 1934. Nezaměstnaní dostávají poukázky na chléb, mouku, cukr, sůl, sádlo nebo slaninu, mléko a brambory. Říkalo se jim „žebračky“ a byly v hodnotě 10 Kč. Týdenní přiděl živitelů rodin mimo poukázky byl dva bochníky chleba o váze 1,5 kg. Rodiny nezaměstnaných obdržely na zimu také přiděl uhlí.

Rok 1935. Byla postavena železobetonová lávka přes Ondřejnici naproti faře. 5. května byla Jednotou republikánského dorostu zasazena Švehlova lípa (v kronice není zmínka, kde). Byla přistavěna hospodářská budova při škole

Rok 1936. Byla otevřena veřejná telefonní hovorna, a to v hostinci na Teplé. Obec přispěla částkou 3 500 Kč.

Rok 1938. Byla vyhlášena mobilizace, bylo povoláno 72 záložníků, odvedeno 18 koní a 2 páry koní a dva povozy jako příprež. Do obce se začalo stěhovat obyvatelstvo z Ostravy — ze strachu před nálety. Most přes Ondřejnici hlídali dobrovolníci z řad občanů. V obci byla zřízena četnická stanice a celní úřad. Celnice stála u hranice katastru Rychaltice při silnici na Kateřinice. V září prošly obcí kolony říšské branné moci proti Polsku. Byly zavedeny potravinové lístky.

Rok 1940. Rychaltický katastr měl celkovou výměru 911 ha a téměř 30 arů pozemků, z toho třetina připadla na lesy 333 ha, Olomoucké arcibiskupství vlastnilo 237 ha lesní půdy. Obec Rychaltice měla v majetku 51 ha a 25 arů, farské pozemky obnášely 12 ha, podstatnou část tvořil les.

HUKVALDY, HORNÍ A DOLNÍ SKLENOV

Počátkem 20. let byl olomouckým arcibiskupem Dr. Antonín Cyril Stojan, po něm Dr. Leopold Prečan, farářem do roku 1925 P. František Beneš, po něm čtyři roky P. František Jemelka a od roku 1929 P. František Janýška, řídícím učitelem byl do roku 1929 Jindřich Dohňal, po něm Alois Horák a posléze Josef Kokeš, od roku 1940 do 1941 Mořic Tuscher.

V obecních volbách v roce 1923 zvítězi-

li sociální demokraté, starostou byl zvolen Jan Sobotík, pekař na Hukvaldech, kandidát strany drobných živnostníků

Rok 1921. Trvají povinné dodávky obilí, byly prováděny sbírky pro hladovějící Rusko. Byla založena Dělnická tělovýchovná jednota, působila hlavně v Dolním Sklenově. Olomouckému arcibiskupství byla povolena výroba cihel, a to na pozemku parc. č. 394/3 a výroba cementových tašek na dvoře domu čp. 30 (nad hasičskou zbrojnicí).

Rok 1922. Byla zahájena autobusová doprava pošty a osob z Ostravy na Hukvaldy, od léta však autobus jezdil pouze do Rychaltic a odtud do Frydku na vlakové nádraží.

Byla přestavěna pila na Hukvaldech. Byla založena tělocvičná jednota Orel Hukvaldy.

Rok 1923. Byl zrušen arcibiskupský hřebčín v oboře, arcibiskupové nebyli milovníky koní, na provoz nebyly finance.

Rok 1924. Byla provedena pozemková reforma, zbytkový statek získala Prečanova nadace.

Rok 1926. Na rodné škole Leoše Janáčka byla 11. července odhalena pamětní deska. Slavnostnímu aktu byl přítomen i Mistr Janáček. Také olomoucký arcibiskup Dr. Leopold Prečan, který v té době pobýval na hukvaldském zámku, se oslav zúčastnil. Při této příležitosti byl Janáčkem založen fond pro chudé studující a chudé řemeslníky, kteří mají být z tohoto fondu při svém vzdělávání podporováni. Jako základ složil L. Janáček do rukou starosty Jana Sobotíka obnos 5 000 Kč, ten byl uložen do místní záložny. Fond spravovalo tříčlenné kuratorium. 25. července byly arcibiskupem Prečanem posvěceny nové zvony, které nahradily zvony „zrekvírované“ v roce 1916. Zvony Hukvaldům věnovalo arcibiskupství. Byla přemístěna brána do obory na místo, kde je dosud

Rok 1927. Bylo zahájeno jednání o elektrifikaci obce, přistoupeno k budování vedení

Jiří Mičaník začal provádět rekonstrukci restaurace U Gobrů na hotel. Leoš Janáček se stal přispívajícím členem hukvaldského Sokola. Sepsal závět, v níž Hukvaldům odkázal svůj domek čp. 79 (nyní Památník) a les, který v roce 1925 a 1926 koupil od dolnosklenovských sedláků Jalůvky a Holuba.

Rok 1928. V dubnu začalo fungovat elektrické osvětlení veřejné, od června mohli svítit i v domech. Leoš Janáček nechal provést úpravy v domku čp. 79. Při svém pobytu na Hukvaldech onemocněl, byl převezen do sanatoria v Moravské Ostravě, kde 12. srpna zemřel. Pohřbu v Brně se zúčastnila delegace hukvaldských občanů (starosta Sobotík, Vincenc Sládek a další). V hotelu Mičaník bylo první filmové představení. Kino dostalo název Vesmír.

Rok 1930. Příborskému kamenosochari Juráňovi bylo zadáno vytvoření pomníku obětem I. světové války. V obci se k tomuto účelu konala sbírka, která vynesla 3100 Kč. Pomník byl odhalen 30. října a byl umístěn blízko kostela u silnice na Mniší. Byla upravena silnice od obchodníka Kulky (čp. DS 4) směrem do Frenštátu, a to až po Palesky. Bylo nutno zřídit pararelku 1. třídy — byla umístěna v budově čp. 4 na Hukvaldech (do roku 1999 pošta).

Rok 1931. Z kaple sv. Ondřeje na hradě byl ukraden zvonek umístěný ve vížce. 31. května byla v hotelu Mičaník pořádána oslava 65 let trvání Čtenářsko pěveckého spolku s divadelním představením a průvodem do obory, v jehož čele byli krojovaní. V oboře bylo připomenuto stíhání generála Klapky, které se skutečně odehrálo v roce 1866, byl také hledán poklad podle staré hukvaldské pověsti a připomenuta zašlá sláva hukvaldského tkalcovství. Ve volbách do obecního zastupitelstva byl starostou zvolen opět Jan Sobotík. V Dolním Sklenově začal fungovat konzum — v čp. 54 (Hubeňák, nyní Vondra) a Janem Kornetou byl otevřen kamenolom

Rok 1932. Při sčítání domů bylo na Hukvaldech 93 domů, v Horním Sklenově 53

a v Dolním Sklenově 70 domů. Byly provedeny meliorace na Steklé, Cihelňáku a Hložku. Byla upravena cesta z Dolního Sklenova Drážkami na Horní Sklenov, při stavebních pracích byla dána příležitost nezaměstnaným

Rok 1933. Byl otevřen Památník Leoše Janáčka v domku, který v posledních letech svých hukvaldských pobytů užíval. Otevírala ho paní Zdenka Janáčková, slavnosti se zúčastnilo mnoho významných osob, například dirigent orchestru Národního divadla Václav Talich, dirigent československého rozhlasu Praha Otakar Pařík, dirigent brněnské opery Břetislav Bakala. Obecní kronika však tuto událost nezaznamenává.

Rok 1934. Byla regulována Ondřejnice a stavěno koupaliště. I na těchto stavbách našli práci nezaměstnaní.

Rok 1935. Bylo uděleno čestné občanství dlouholetému starostovi Janu Sobotíkovi

Rok 1936. Čestným občanem Hukvald se stal arcibiskup Dr. Leopold Prečan

Rok 1938. Konaly se oslavy u příležitosti 10. výročí úmrtí L. Janáčka. V bývalém hřebčínu byli ubytováni vojáci, arcibiskupství provedlo adaptaci bývalých stájí na obytné prostory.

Rok 1939. Z moci úřední bylo ustanoveno Národní souručenství — vedoucím

byl jmenován Josef Jalůvka z Dolního Sklenova, který byl také 26. března zvolen starostou za dosavadního starostu Jana Sobotíka, který se vzdal funkce. Spolky Vlajka, Svaz pro spolupráci s Němci v obci nevznikly. K Němcům se přidaly dvě rodiny arcibiskupských úředníků. Veřejné budovy byly označeny německými nápisy, potom českými. Ve škole byla zavedena povinná výuka němči-

ny, povinné kurzy němčiny měli učitelé, četníci, panští úředníci, ti také dělali z němčiny zkoušky. Arcibiskupské panství přešlo pod německou správu a v úředních místnostech bylo nařízeno mluvit německy. Do hotelu Mičaník byla přemístěna z čp. 108 četnická stanice. Svou činnost obnovil Čtenářsko pěvecký kroužek. V obci byly ubytovány některé oddíly německé armády, důstojníci bydleli v zámku, mužstvo ve škole, někteří v hřebčíně a též po soukromých domech. Proběhla domovní reorganizace, při níž dostaly samostatná čísla popisná budovy dříve označované „b“, například budova u hostince Pod hradem čp. 84, kde byly dříve parní lázně a která byla přestavěna na obytný dům. Některé z nich již byly zbořeny a čísla popisná jsou přenesena na novostavby. Obecní rada zřídila komisi pro cestovní ruch. Na žádost statistického úřadu v Praze byla zavedena evidence turistů a hostů (zápis z 24.6.1939). Při obecní radě byly zřízeny dvě komise pro výdej potravinových lístků. Na Podoboří byla upravována obecní cesta, financována byla ze sbírek občanů.

Rok 1940. Začala persekuce, došlo k prvému zatýkání osob gestapem, jejich věznění, pokračovalo i v následujících letech. Obecní rada jednala o zřízení krytů

Karla Klečková

Tenkrát na Podoboří stávala tato „Vendelínova chalupa“.

Z historie Svazarmu

(Pokračování)

ZO Svazarmu Sklenov měla v roce 1981 121 členů. V roce 1982 byla přejmenována na ZO Svazarmu Hukvaldy, návazně na změnu názvu obce.

V roce 1983 v motokrosové soutěži ve Světlé Hoře na Bruntálsku postoupili bratři Sedlářovi ve třídě do 250 ccm (na vypůjčených strojích) do přeboru ČSR B a Rostislavu Brožovi (do 125 ccm) postup unikl o vlásek. Zájem o soutěžní motorismus narůstal. Dne 23. 10. 1983 uspořádal AMK Hukvaldy společně s okresní radou motorismus a komisí dopravní výchovy na parkovišti na Hukvaldech (pod hotelem) branně výchovnou soutěž pro motocyklisty od 15 do 16 let. Řadu let zabezpečovala ZO Svazarmu také školení řidičů, konané převážně v sále pohostinství v Dolním Sklenově (dnes prodejna potravin). Lektory byli učitelé autoškoly ve Frýdku-Místku. Rovněž pořádala kursy k získání oprávnění řízení malých motocyklů.

Se vzrůstajícím zájmem o motocros požádala ZO Svazarmu Hukvaldy JZD Rozvoj Palkovice, obhospodařující polnost v obci, o souhlas s užíváním parcel č. 634/2 — ost. pl., č. 665 — les a o povolení vstupu na část pozemku parc.č. 667/1 — les pro účely provozování motocrosu. Šlo o výspu bývalého kamenolomu a pozemky vedle něho. Souhlas JZD Palkovice byl písemně udělen 26. září 1983. Následovaly terénní úpravy tratě prováděné motoristy, bohužel nesystematické. Problémy působily ještě více neorganizované tréninkové jízdy v tomto prostoru, spojené s narušováním prostoru střelnice a doprovázené stížnostmi chatařů na nadměrný hluk. Povoláním MNV ze dne 4.4.1984 byla proto doba tréninku stanovena na úterý a čtvrtek od 13 do 19 hodin. Některé pozdější problémy s užíváním cvičné motokrosové tratě pak řešil „Provozní řád“ schválený ZO 24. března 1989. Rozhodnutím výboru ZO Svazarmu ze dne 26. února 1990 bylo užívání cvičné motokrosové tratě po 7 letech provozu zrušeno.

Při ZO Svazarmu Hukvaldy vyvíjel svou činnost také klub důstojníků a praporčíků v záloze (KDPZ), který vedl ing. Luděk Volný.

Okolo roku 1985 se ZO Svazarmu začala zajímat o objekt bývalé obecní prádelny v Dolním Sklenově, kterou posledně užívaly Drobné provozovny Brušperk. S rozmachem vybavování domácnosti elektrickými pračkami přestala být prádelna efektivní až nakonec byla zrušena. Dlouho pak nepoužívaný objekt, bez venkovní omítky, několikaletým neudržováním chátral. Okna i dveře prohnilaly, do objektu stále více zatékalo — stával se pro obec přítěží a byl zralý k demolici. MNV proto uvítal žádost ZO Svazarmu z 2.8. 1985 o přidělení tohoto zchátralého objektu (parc.č. 499 — zast.pl. a parc.č. 1011/1—Místní komunikace na k. ú. Sklenov) ke zbudování klubovny Svazarmu s výhledem případného postavení rampy k drobným svépomocným opravám osobních automobilů. Souhlas s užíváním citovaného objektu — majetku obce — byl MNV Hukvaldy vydán 9. 9. 1985 pod č. j. 846/Cho/Kl — 85. Současně byl dán příslib bezplatného převodu tohoto majetku obce na ZO Svazarm po provedené rekonstrukci, což po politických změnách v Československu v roce 1989 již nebylo realizováno.

V průběhu let 1986—90 byl zděný objekt bývalé prádelny v Dolním Sklenově se sedlovou střechou, krytou pálenými taškami, o venkovních rozměrech 12,75 m × 6,30 m s plechovým přístavkem o rozměrech 3,5 m × 6,30 m svépomocně zrekonstruován na budovu Svazarmu tak, že v něm byla vybudována klubovna (24,5 m²), hosp. — sociální místnost (25 m²), sklad paliva (4,6 m²), sklad zbraní (1,3 m²) a WC (2 m²). V plechovém přístavku byla zřízena dílna — sklad (22 m²). Na rekonstrukci objektu bylo členy ZO Svazarmu Hukvaldy během pěti let bezplatně odpracováno přes 1300 evidovaných hodin, kromě řady dalších hodin neevidovaných.

V rámci rekonstrukce objektu byla zabudována nová okna (na jiné místo), dveře včetně zárubní, provedena oprava

podlah, rekonstruován rozvod vody, vybudována nová elektroinstalace, instalována nová svítidla, opravena střecha, komín, u skladu zbraní oplechovány dveře a instalována bezpečnostní signalizace, instalován plynový sporák na propan-butan, dvouplotýnkový elektrický vařič, elektrický průtokový ohřívač vody, postavena kuchyňská linka s nádobím. V místnostech byly opraveny omítky, vymalováno, položena podlahová krytina, ve dvou místnostech instalována kamna na tuhá paliva, upevněny nové garnýže včetně záclon a dekoráčnických závěsů, místnosti byly vybaveny stoly a židlemi. Okna i vstupní dveře byly opatřeny venkovními mřížemi a na venkovní zdivo nanesen podkladový vápenno-cementový nástrík. V plechovém přístavku byla položena betonová podlaha. V objektu tak vznikla především klubovna s kapacitou 25 osob u stolového zařízení s možností přípravy jednoduchého teplého občerstvení v hospodářsko-sociální místnosti.

V roce 1999 byla uzavřena smlouva o užívání objektu Asociací technických sportů (dříve Svazarm).

(Dokončení příště)

Zdeněk Hubeňák st.

Kultura

Paměti Ludmily Žákové

(Dokončení)

Eště si vzpomínám na rok 1938. Byla velká slavnost. Tančili sme lašské tance na kupalištu. Já sem měla kroj a taku staru zastěru, a ta se na mě rozsypala. Vy-sílalo se to do rozhlasu a lelo jak z konve, ale museli sme to vydržet i v tom lijáku. Na druhý den sme jeli do Ostravy na operu Lišku Bystroušku. To bylo sušení, žehlení, zase jsme jeli všeci v krojích. Jaký je to rozdíl. Včil maju děcka krásných pohádkových knížek a nic si jich neváží, jenom trhají. My sme měli od slečinky tři pohádkové knížčky a jednu větší s obrázky, ale tu nám maminka pučila jenom

někdy. Vincek dostal krasnu knihu, Pa-lackého dějiny národa českého. Též dostal po slečince stříbrnu peněženku. Od mistra dostal malé husle a na ty se učil hrát u pana nadučitele Dohnala. S radostí psal Mistrovi Janáčkovi, že už umí zahrát vídeňské valčíky, a on mu odepsal: „Co vídeňské valčíky, česku polku se uč hrát!“ Zase z toho byla lítost. Nebo jedenkrát zase byla změněna ulice, kde bývali, na Jiskrovu. My sme to nemohli rozluštit a napsali sme Žižkova. To se zase Mistr dopálil a napsal nám: „Brno a Žižka, to je oheň a voda.“ Ty věci sem dala Václavovi, synku po bratrovi. Je teď ekonomem těžkého strojírenství na ministerstvu.

Mistr odkázal 2000 korun Vinckovi. Ale až byla poslední vůle vyřízena, bratr též zemřel — 28. 5. 1929. Též tak na srdce jak slečinka. To měl z toho silného revmatismu. Případlo to na tatínka, ale on to dal Václavovi. Nedopsala sem eště tu slavnost v roce 1938. Řídil to Jiří Mičaník, co měl hotel. Kroje nám pučil až z Rožnova. Jak sem už psala, měla sem stolecu zastěru, a že lašské tance su divoké, tak se na mně rozpadla. No, sehnal mi druhu. Jak sme přišli domu a zevlekli se, byla plna jizba mokrých šatů. Na druhý den už sme zase jeli vyžehlení na operu. Byla s námi tenkrát i slečna Mary Stejskalová. Jezdí včil k nám každý rok. Už psala, že

zase přijede. Moc dobře si rozumíme. Tu u nás ji má každý rád. Bývá u nás i měsíc. Vždycky na oslavy. Je ještě čilá, i na hrad zajde jak nic. Do obchodu zajde, co chvíli mi některá žena povídá, jak přišla pro maso. Bylo moc lidí a ona povídá: „Jsem už stará a musím do školy“. Byli tu tenkrát z Brna dělat výstavu. Hned ji všeci pustili. Děti ji mají moc rády. Ona je vezme a jde s nimi na hrad a vykládá jim.

Bylo to v roce 1954, když byly velké oslavy, ale celý týden přšelo, tak sme nemohli udělat pořádek. Jak u národního výboru byl nepořádek, v parku, na hřbitově sme kopali cesty až v sobotu odpoledne. Přijdu na výbor, tam už chodí všeci nastrojeni a nic udělané. V 6 hodin bylo zahájení výstavy Jana Václava Sládka. Rozhlas už vyhrával a já křičím: „Co ste dělali, že je všechno tak.“ Přeseda mě honem táhnul přeč, ať to neslyší na dědině. Pan Procházka se též rozčíloval, jak to tu vypadá. Trochu to pochranili. Pan Eliáš udělal chodník k domku, i v tom dešti. Slečna Mary, paní Eliášová, já, pan Sobotík a Julius Rek starší sme měli jet na koncert do Místku. Ale řekla mi paní Eliášová, že se už do auta nevejdou, tak sem řekla mužovi, že nejedu a šla sem na tu brigádu. Ale naráz, že mám jet. Tak sem přišla domů. Slečna Mary už byla hotová, už šla, a já všechno poklidit, eště se mi líhly kačenky, muž sek někde trávu, nebyla sem oblečená a už pro mě přišel synek, že staříček se hněvá, kde sem, že přijedem neskoro do Místku. Tak sem zapomněla mužovi říknuť, že jedu, bez jídla, a už sem letěla. No dojeli sme tak tak. Ví-tali nás tam všechny. Dyž bylo po všekym, šly sme do šatny kolem otevřených dveří a tam nachystaná taková hostina. „To bude trachtace“, povídám. Ale to nás nenapadlo, že i nás vezmu. Slečna a oba Hukvaldané už tam seděli, my sme se chystaly jít níže, ale musely sednuť tež k nim. Zrovna naproti laureáta státní ceny Václava Dobiáše. V čele stolu seděla paní Paříková a eště jedna paní, Tak se začalo hodovat. Ne vzali sme si trošku. Potom mi řekl soudruh Dobiáš, ať vyberu slečně Mary něco měkčího. Byly tam

různé mísy. Potom nám sám podával. Já pravím: „No to je haňba, že si znova beru, ale přiznávám se, že sem od oběda nic nejedla, neměla sem kdy“. Paní Eliášová řekla: „Ona dělá údernicky, tak musí i tak jest.“ No nikdy na to nezapomenu. Taká čest. Eště povídal soudruh Dobiáš, že sme si všichni rovni. Potom se připjelo a vykládalo a my sme museli vykladat o Hukvaldách. Tak to skončilo až o půlnoci. Dyž sme dojeli domů, muž už spal. Ale na druhý den se mnu nemluvil. Že mě hledal, že půjdem na koncert, byl u nás večer, a mě nikde. No zavinil to všechno ten kalup. Na druhý den tu všeci přijeli. Dopoledne byla velká slavnost. Odpoledne v parku. Šla sem se slečnou Mary a vítala sem je k nám. A tu mi jeden pán podává ruku a já mu pravím, že tam včera nebyl. Byl to náměstek ministra kultury. Brzo ale odjeli. Teď máme v oboře letní jeviště, tak tam bývají všechny slavnosti. Letos tu bylo hodně oslav. No, dyť to tam u vás v Brně jistě všechno víte. Jenom to nás Hukvaldany mrzí, že obec byla, a i teď po sloučení s Rychalticemi se pořád menuje, Sklenov. Chtěli sme, ať se menuje Janáček. Ale přesto su Hukvaldy světoznámé, a to pro našeho slavného rodáka Mistra Leoše Janáčka.

Pro Hukvaldský občasník připravil

Karel Žák, člen komise kulturní a sportovní.

Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy

Již týden před oficiálním zahájením, v sobotu 10. a neděli 11. června se v rámci festivalu po názvem *Hradní zpívání* představily dětské pěvecké sbory a také Dětské operní studio NDM, jehož hosty byly děti z Romského studia. Zatímco děti zpívaly odpoledne na hradě, v sobotu večer v amfiteátru NDM předvedlo operu-balet Bohuslava Martinů Divadlo za branou. Toto představení bylo diváky velmi dobře přijato. V neděli byla opět

uvedena dětská opera *Ogaři*, v níž spolu se souborem opery NDM a Dětským operním studiem účinkovaly děti naší školy. Menší návštěvnost snad ovlivnilo horko po oba dva dny.

Oficiální zahájení VII. ročníku bylo v sobotu 17. června v mottě hukvaldského hradu. Bylo pozváno a zúčastnilo se mnoho významných osobností, bohužel nemohli přijít manželé Klausovi, kteří i nad letošním ročníkem přijali záštitu. Potom měli diváci možnost zhlédnout v podání studentů a pedagogů Janáčkovy konzervatoře Ostrava operu *Věk Cage* autorů Ivo Medka, Aloise Piňose a Miloše Štědrone. Děj opery je o Leoši Janáčkově a pobytu amerického skladatele v Brně, který poctil svou návštěvou i Mistra. Zahrnuje do něj i fenka Čipera a Janáčkových služka Mařa. Toto představení se velmi líbilo. V podvečer byla sehraána opera *Rusalka* a na večer byla připravena premiéra syntetického divadla pod názvem *Paříž hraje prim* — poezie Francoise Villona zhudebněna E. F. Burianem, tanec, hudba v provedení členů uměleckých souborů NDM. Představení se hrálo v prostorách bývalého hradního paláce. Režisér Luděk Golat využil prostředí, takže se diváci ocitli ve středověku. Koše s hořícím dřevem nejen osvětlovaly scénu i hlediště, ale také pěkně hrály, večer byl totiž chladný. Iluzi dávných dob jim při procházení hradem zprostředkovaly kulisy, které byly vytvořeny pro natáčení filmu *Je těžké být bohem*. V neděli se na hradě představil jeden z nejuznávanějších kytaristů dneška Lubomír Brabc. Pro školní děti byla v úterý 20. června sehraána opera Jaroslava Křičky *Ogaři*.

Na další víkend 24. a 25. června byla připravena *Kávová kantáta* J. S. Bacha v provedení opery NDM. V sobotu odpoledne v hradní kapli v premiéře mohli diváci vyslechnout a shlédnout jak otec Schlendrian kárá svou dceru Lízinku, že nic jiného nedělá než pije kávu, že se kvůli pití kávy ani nevdá. Návštěvníci kaple si zároveň mohli prohlédnout výtvarné práce dětí Zvláštní školy z Mariánských Hor — obrazy a sochy s nábožen-

skou tematikou. Dalším sobotním programem byl koncert Pěveckého sboru Ostravské univerzity za doprovodu Janáčkovy filharmonie, který dirigoval Paolo Gatto. Nejdříve zazněla skladba Antonína Tučapského *Stabat mater*. Na krátkou dobu ji přerušil déšť, který však návštěvníky — bylo jich dost málo — neodradil. Potleskem byli odměněni nejen účinkující, ale i autor, který pobývá v Anglii. V druhé části zazněla symfonie Leoše Janáčka *Taras Bulba*, zkomponovaná na motivy stejnojmenné povídky Nikolaje Vasiljeviče Gogola. I tato skladba posluchače velice zaujala a dirigentu Paolo Gattovi právem patřily ovace, za něž se několikrát vracel děkovat. Závěr soboty patřil představení *Time of Dance* — japonský balet *Modrý sen*, což je příběh mořské víly toužící po krásných nožkách, v podání japonské tanečnice Akiko Matsudy. Bylo to představení velice působivé — hudbu doprovodil zpěv a hlavně taneční kreace umělkyně. Hudba japonského skladatele Sakamota inspirovala choreografa NDM Igora Vejsadu k vytvoření taneční kompozice *Bílá sny* v podání baletu NDM. Třetí částí *Time of Dance* byl balet kanadského choreografa Erica Trottiera *La Mistrine*, rovněž v provedení ostravského baletu. Příběh i hudba vychází z kanadského folklóru z oblasti québeckého pohoří Les Laurentides. Je vyjádřením chlapské síly dřevorubců i předváděním se před dívkou až k erotice. Hradní motta, kde se představení *Time of Dance* konalo, byla zaplněna a diváci po skončení tanečnickům hodně dlouho tleskali.

Neděle byla od rána deštivá, proto se premiéra Janáčkovy jednoaktové opery *Počátek románu* v amfiteátru nekonala. Kolem půl páté sice svítla malá naděje, že počasí dopřeje představení uskutečnit. O hodině později však byli pořadatelé nuceni oznámit, že není možno hrát. Slíbili, že toto Janáčково dílo, které se snad v ostravském divadle dosud nehrálo, uvedou na jevišti amfiteátru v září. Festival pokračuje třetím víkendem v sobotu 1. a v neděli 2. července.

Redakce

Rusalce na Hukvaldech počasí nepřeje?

I pro letošní ročník festivalu Janáčkovy Hukvaldy zařadili pořadatelé do programu představení Dvořákovy *Rusalky* na jevišti amfiteátru — na sobotu 17. června. Ve stejném datu se v roce 1961 tato překrásná pohádková opera na Hukvaldech, na jevišti v oboře, hrála, a to v rámci tehdejšího Janáčkovy hudebního Lašska. Protože představení tenkrát začínalo až večer a nebyl letní čas, návštěvníci zažili úplněk přímo nad pódium, což nepochybně umocnilo zážitek. Dokonce se traduje, že měsíc vyšel právě, když Rusalca zpívala svou krásnou árii o měsíčku. Možná to bylo trochu později, kdoví?

Pak se po celou dlouhou dobu, kdy na Hukvaldech probíhalo Janáčkovo hudební Lašsko, uvedení *Rusalky* v oboře neplánovalo. Až v roce 1997, v neděli 22. června o půl sedmé večer se rozezněly první tóny přehery k *Rusalce*, tu zpívala Eva Dřízgová–Jirušová. Bohužel bylo odehráno pouze první dějství, další pokračování znemožnil ke zklamání diváků (bylo téměř plně hlediště), kteří se do letního divadla scházeli již odpoledne, déšť. Proto o rok později byla pohádka o lásce *Rusalky* k princovi do festivalového programu zařazena znovu. Opět byl o ní zájem, i když ne takový, jaký pořadatelé předpokládali. Odehrána byla celá, v hlavní roli se i tentokrát představila sólistka opery NDM Eva Dřízgová–Jirušová.

Letošní představení opět nemohlo být dohráno do úplného konce. Ta letošní sobota byla podmračená, dopoledne občas přšelo. Odpoledne byla naděje, že déšť *Rusalku* nepřekazí. Bohužel nesplnila se. Ředitel NDM pan Golat ke smutku diváků v hledišti oznámil konec, princ *Rusalku* zpět nepřivola a z jejich polibků nepřijal smrt, *Rusalka* svou závěrečnou árii nezaspívala. Navíc zima mnohé diváky přinutila představení opouštět. Pro roli *Rusalky* si režisér Bedřich Jansa vybral Zdenu Matouškovou, prince zpíval jako host Valentin Prolat, sólista ND Praha.

Karla Klečková

Ohlédnutí za kulturními akcemi v květnu a červnu

V neděli 7. května to byl v Janáčkově síni (v rodné škole Leoše Janáčka) na Hukvaldech uspořádán *Májový koncert*. Vystoupili na něm mladí účinkující — houslista Aleš Pisařovic, klavíristka Eva Holubová, studentky ostravské konzervatoře, zpěvačky Jana Kurečková a Irena Magnusková, a v neposlední řadě zpěvačky z Lašánku. Přišlo dost lidí. Přes otevřená okna si hudbu a zpěv mohli vyslechnout i návštěvníci obory.

V sobotu a v neděli 27. a 28. května probíhaly na hukvaldském hradě *Rytířské slavnosti*. Letos byly poněkud netradiční. Nejen tím, že byly podstatně méně navštíveny než v minulých letech, ale hlavně jejich celkovým pojetím. Návštěvníkům byl dán prostor pro účast na soutěžích a hrách — dětem i dospělým. Mohli si vyzkoušet zbroj nebo obléci drátěnou košili, zamávat mečem či rapírem. Rytířské klání dotvářely kulisy — část scény, kterou pro návštěvníky hradu ponechali po skončení filmování producenti filmu *Je těžké být Bohem*. Že se na Hukvaldy sjelo méně lidí než vloni, bylo poznat již na Podzámčí. Bylo méně prodejních stánků. Kolotočů bylo víc, ale zase se na nich vozilo jen pár dětí.

V sobotu 27. května na jevišti amfiteátru vystoupily děti ze souboru *Lašánek a Lašské dechové hudby mladých*. Předvedly stejný program, se kterým se představily v Hranicích na Moravě. Holčičky a kluci z Lašánku byli jako vždy roztomilí, bezprostřední, v nažehlených krojích. Těch pár lidí, kteří zasedli na lavičky v hledišti, se snažili jim pořádně zatleskat. A kdo delší dobu neslyšel hrát dechovku složenou z našich dětí, byl velmi mile překvapen, oč více

toho umí, jak lépe hrají. Úsměvně bylo to, když jim vítr honil noty nejen po pódiu, ale i mezi stromy. I v hledišti se našli ochotní lidé, kteří jim poletující noty pomáhali sbírat.

Za zmínku stojí tradiční *večerek Mysliveckého sdružení Blatiny – Škvařilka* v sobotu 24. června v myslivecké chatě. Návštěvníci si nejen pochutnali na guláši a zvěřinových specialitách, ale dobře se i pobavili při hudbě a tanci.

Redakce

Bilancování činnosti obecní knihovny na Hukvaldech v I. pololetí roku 2000

Počet registrovaných čtenářů včetně přírůstků: 231 dospělí a 180 mládež — 411 čtenářů celkem.

Přírůstek v roce 2000: 4 dospělí a 17 mládež.

Návštěvnost knihovny: 1167 čtenářů, celkový počet výpůjček včetně periodik 3645.

V průběhu výpůjčních dnů probíhají besedy se studenty a žáky školy s poskytováním informací k doporučené četbě.

Poděkování patří paní Aleně Léové, paní Marcelle Hillové, slečně Janě Kročové, slečně Lucii Pištekové, paní učitelce Piskořové a žáku Michalu Sládkovi za věnované knihy a časopisy pro čtenáře obecní knihovny.

INTERNET:

Zahájení provozu internetu dne 18. ledna 2000. Ke dni 20. června internetu využilo 70 osob — hlavně žáci ZŠ a studenti. Poplatek za hodinu činí 40 Kč. K 19. červnu 2000 bylo obecnímu úřadu Hukvaldy odevzdáno 2450 Kč. Internet je využíván v časovém rozsahu zpravidla 30 min. až 1 hodina.

Upozornění čtenářům a zájemcům o INTERNET:

V období prázdnin — v červenci a srpnu 2000 — bude knihovna otevřena:

v úterý od 13.30 do 19.00 hodin
ve středu od 15.30 do 19.00 hodin.

Na případnou změnu budete včas upozorněni na vývěsce obecní knihovny a v obecní televizi

Svatava Hrabovská, knihovnice

Ze sportu

Po zarostlém chodníčku rekordně

V neděli 7. května 2000 se uskutečnil 19. ročník turistického pochodu „Po zarostlém chodníčku“.

Dlouhodobě horké počasí s letními teplotami přilákalo na tradiční 15 km trasu rekordní počet registrovaných 438 účastníků, z toho 89 místních. Stoupající počet účastníků připadá tedy na dojíždějící, převážně z Ostravy, Frýdku-Místku, Havířova, Kopřivnice. Velkou část tvořila opět skupina dětí z domova mládeže v Brušperku a turisté ze Sokola Hrabová.

Odhadem jsme zaznamenali, že nejméně 30 účastníků (místních) se neregistrovalo, ale pochod absolvovali. Pořadatele tato skutečnost mrzí, při-

čemž se nejedná o ušlý zisk, ale o vyjádření solidarity s ostatními účastníky pochodu a o uznání pořadatelům, kteří přípravě pochodu a jeho organizaci věnují desítky hodin ze svého volného času.

V místě startu a cíle to letos byli p. Lukáš Strakoš, Jiří Mlčoch, Antonín Kroča s manželkami. Největší tíha byla na službě v kontrolním bodu na Kubánkově, kde občerstvení zajišťovali pan ing. Foldyna, rodina Červenková a Návratova a pan Jiří Strakoš.

V roce 2001 se uskutečnil jubilejní 20. ročník pochodu. Pořadatelé z odboru KČT při TJ Sokol Hukvaldy přemýšlejí, jak pochod dále vylepšit a přivítají každý nápad a konkrétní návrh.

Tomáš Elbel

Výlet rodičů s dětmi

Letošní turistický zájezd odboru KČT při TJ SOKOL Hukvaldy pro rodiče s dětmi se uskutečnil 10. června 2000 na Javoříčko—Bouzov za účasti 38 turistů, z toho 8 dětí. Trasa vedla z Javoříčka na Bouzov po modré značce, zpět po žluté značce a měřila 8 km.

Účastníci mohli zvolit jednu z několika prohlídkových tras na hradě Bouzov a navštívili skanzen historických zbraní v podhradí. Někteří účastníci využili zájezdu i k návštěvě jeskyní v Javoříčku. Teplé počasí provázelo hezké zážitky z turistického poznávacího zájezdu.

Jiří Strakoš

Víte, že...

Naši jubilanti

V květnu se dožili

70 let pan *Arnošt Kubala*, paní *Božena Busková*, oba z Rychaltic.

83 let se dožila na Horním Sklenově paní *Milada Matulová*.

V červnu to byla tato jubilea:

70. narozeniny

paní *Boženy Boháčové* z Hor. Sklenova, paní *Boženy Chovancové* z Hukvald a paní *Marie Nevludové* z Rychaltic.

75 let oslavil

pan *Lubomír Rek* z Hukvald,

81 let

pan *Alois Kocián* z Dolního Sklenova a

85 let

paní *Božena Tomančáková* z Dolního Sklenova.

Redakce přeje hodně zdraví a ještě dlouhá léta s rodinami a přáteli.

Vítejte mezi nás!

Naším novým občánkům — *Nelince Sedlařkové* z Hukvald, *Adámkovi Dryjákoví* z Dolního Sklenova, *Michaelce Matulové* z Rychaltic a dvojčatům *Michaelce* a *Dominíkovi Mužným* z Hukvald přeje, aby prosperovali obklopeni láskou svých rodičů. Těm gratulujeme a přeje, ať se jim při výchově a péči o své potomky vše daří.

Redakce

Hukvaldské KALENDÁRIUM

2. května 1972 v den svých 68. narozenin zemřel **P. Alois Urban**, farář v Rychalticích. V roce 1952 byl zatčen a vězněn údajně za protistátní činnost. Pochován byl na rychaltickém hřbitově do hrobky kněží.

2. května 1981 zemřel pan **František Sasín** z Hukvald, kostelník v kostele sv. Maxmiliána.

4. května 1987 zemřel pan **František Filipec** z Rychaltic, známý veterinární technik. Jeho zásluhou hnízdí v Rychalticích čápi. V letech 1954 — 1957 byl předsedou MNV.

6. května 1984 zemřel pan **Karel Rek** z Dolního Sklenova, muzikant, hráč na baskyřidlovku.

11. května 1978 zemřel pan **Alois Piskoř**, mlynář v Rychalticích. Narodil se 4. října 1906. Po vyučení nejdříve pracoval u různých firem, v roce 1934 si od Ludvíka Junga pronajal mlýn v rychaltickém dvoře. Provozoval ho do roku 1938, kdy zakoupil mlýn na čp. 42.

14. května 1945 zemřel **Jan Sládek**, hukvaldský kastelán, otec akademického malíře Jana Václava Sládka.

17. května 1915 zemřel na Hukvaldech **Albert Hohlmann**, ředitel hukvaldského panství, byl členem obecního výboru, narodil se 18. května 1855.

19. května 1976 zemřel pan **Ludvík Bůžek** z Hukvald, aktivní člen TJ Sokol, několik let i jeho předseda, zakladatel klubu důchodců a jeho první předseda, duše plesů pořádaných Sokolem a sdružením rodičů.

19. května 1982 zemřela paní **Ludmila Žaková**, rozená Sládková, dcera hajného Vincence Sládka, pamětnice Leoše Janáčka. Několik let byla správkyní hukvaldského hřbitova.

4. června 1987 zemřela paní **Otylie Krsková**, pomocnice u Janáčkových při jejich pobytu na Hukvaldech.

6. června 1913 zemřel pan **František Pělucha** z Rychaltic čp. 47, rolník, do roku 1919 starosta v Rychalticích, člen dobrovolného sboru hasičů.

21. června 1986 zemřel pan **Jaroslav Matula**, známý malíř keramiky. Hrníčky, talíře s lidovými motivy, které maloval na keramiku a porcelán, zdobí stěny mnohých domácností v naší obci.

22. června zemřel pan **Jindřich Dohnal** z Hukvald, řídicí učitel hukvaldské školy, jeden ze zakládajících členů a starosta Sokola, aktivní člen Čtenářsko-pěveckého spolku. Byl spoluzakladatelem Národopisného muzea v Místku v roce 1929, do jehož sbírek přispěl mnoha vzácnými exponáty. Vlastivědnému sběru se věnoval od roku 1908. Jeho prvou manželkou byla sestra Leoše Janáčka Josefa.

Karla Klečková

Strípky z natáčení filmu „Je těžké být bohem“

Redakci se podařilo získat pár zajímavostí ze zákulisí filmování. Například scénář filmu vyžadoval osla, bohužel ve zvěřinci byla k mání pouze oslice. Režisér Alexej German nechal zhotovit oslí přirození, které bylo oslici připevněno řemínky. Mnozí ze zúčastněných nepoznali, že se jedná o umělý penis a obdivovali se jeho velikosti. Při srovnání s koněm vyšla „oslice“ vítězně.

Ve filmu hráli herci rozdílných výšek. Nejvyšší byl muž 220 cm a nejmenší byla žena měřící 120 cm. Této nejmenší ženě „ukradl“ kastelánův pes sušenky. Nestačilo ani, že zvedla ruce se sušenkami nad hlavu — kastelánův pes Skot (erdelteriér — ještě štěně) se jí opřel packami o ramena a sušenky byly jeho.

Po filmařích zůstali holubi, kteří na hradě natolik zdomácněli (pokud je nepochytil pes Skot), že jsou z nich „hradní slepice“ a zobou návštěvníkům z ruky.

Spolu s holuby, bylo přivezeno na tisíce much (ve scénáři se mouchy musely vyrojít nad mrtvolou, která ležela ve studni). Byly zachyceny z klece do speciálního sacího pouzdra, ze kterého byly posléze vypouštěny. „Škodolibci“ do pouzdra nastříkali Raid, takže, když chtěli mouchy nad mrtvolou vypustit, vysypali jen hromadu černých těl.

Redakce

Bird Life International

Koordinátorem sekce ochrany ptáků České společnosti ornitologické byly naší redakci poskytnuty údaje o její činnosti. I v loňském roce proběhlo v rámci Světového festivalu plectva 99 pozorování ptáků v hukvaldské oboře. 38 zájemců mělo možnost pozorovat celkem 238 ptáků v 31 druzích. Do odchytové sítě se odchytili a byli okroužkováni jeden ledňáček říční (je určen Ptákem roku 2000 k celoročnímu sledování) a jedna sýkora koňadra. Koordinátor pan Jan Košťál se zúčastnil 2. ročníku Festivalu ptáků v USA. Tento tak zvaný Florida Birding Festival and Nature Expo probíhal od 30. září do 3. října 1999 na Floridě ve městě Clearwater. Při terénních výletech bylo pozorováno přes 170 druhů ptáků.

Pro rok 2000 sekce připravila určování ptáků podle zpěvu — 5. ročník proběhl 1. květnovou nedělí (7. května) v Kopřivnici, na Bílé hoře a ve Štramberku. V rámci European Birdwatch 2000 by se měl v sobotu 30. září uskutečnit 7. ročník pozorování ptáků spojeného s kroužkováním. Mimoto se mohou zájemci zapojit do dalších programů, například se mohou zúčastnit fenologic-

kých pozorování (sledování příletů a odletů ptáků), mohou provádět registraci hnízd čápa bílého nebo mapování výskytu chřástala polního a křepelek polních. V případě zájmu je možno se kontaktovat na ČSO, Hornoměcholupská 34, Praha10 — Hostivař, PSČ 102 00 nebo na koordinátora Jana Košťála, Pod Zahradami 1299, Kopřivnice.

Karla Klečková

Evropský svátek hudby v ČR

Přiznám se, že jsem do nedávna neměla potuchy o tom, že existuje Evropský svátek hudby. Letos se pod záštitou Ministerstva kultury ČR 21. června konal již jeho 6. ročník. Základními principy konání Svátku hudby jsou koncerty pořádané na veřejně přístupných místech — náměstích v parcích, zahradních restauracích i na ulicích, v dětských domovech i v domovech důchodců, v nemocnicích a v diagnostických ústavech. Podmínky pro jejich konání by měly vytvářet městské a obecní úřady, umělci na nich vystupují bez nároku na odměnu, pořadatelé zodpovídají za nekomerční charakter koncertů bez vytváření zisku. Koncerty jsou veřejnosti přístupné zdarma. U nás několik skladeb před školou zahrála dětská dechovka.

Karla Klečková

Naše rady

PORADNA PRO VLASTNÍKY LESA Č. 12

Oklest (vyvěttování)

Hlavním účelem oklestu neboli vyvěttování tyčovin je zlepšení jakosti vybraných stromů. S vyvětčováním se začíná v porostech, kde ve výšce 130 cm nad zemí dosáhly vybrané stromy průměru asi 8—10 cm. Vlastnímu vyvěttování

předchází pečlivý výběr stromů. Rozhodující pro tento výběr je kvalita a zdravotní stav stromů. Zpravidla se odřezávají pouze suché větve, u některých dřevin (např. douglasky, jedle, dubu, javoru, lípy, olše) je možno odstraňovat i spodní zelené větve. Odřezávané větve zpravidla nepřekračují tloušťku 2 cm, u borovice a dubu až 4 cm. U buku se oklest neprovádí. Vytětvuje se jednoruční ostrou pilkou, hladkým řezem těsně u kmene až do výšky 8m. Poranění kmene vzniklé při vytětvování se ošetřuje např. voskem nebo dehtem. Nevhodnější dobou pro odstraňování spodních zelených větví je doba vegetačního klidu (zimní období). I když se jedná o opatření významně zvyšující kvalitu dřeva, je nutno upozornit na nebezpečí, které vytětvovaným porostům hrozí loupáním kůry jelení zvěří.

Oborný lesní hospodář

ing. Tomáš Svoboda

Kontakt: mobil — 0603867494

úřední hodiny: OÚ Kunčice p. O. — pondělí 15—17 hod., OÚ Palkovice — středa 15—17 hod.

Evropská unie a my

PÉČE O HANDICAPOVANÉ A RODINNÉ PŘÍDAVKY V ZEMÍCH EVROPSKÉ UNIE

Náš seriál seznamuje s principy a pravidly, na který je založena a funguje Evropská unie. Tato pravidla se promítají do všech oblastí veřejného i soukromého života obyvatel zemí EU. Například jistě všech se dotýká sociální politika, pro kterou EU svými doporučeními, usneseními nebo závěry z jednání Rady ministrů formuluje základní normativní rámec a jednotlivé členské země jej podle svých specifických podmínek naplňují a nesou odpovědnost za jeho aplikaci v životě společnosti.

Jako praktickou ukázkou takto formulovaných norem nám může sloužit oblast sociální politiky zaměřená na osoby se zdravotním postižením. Tito lidé představují významný podíl obyvatelstva EU. Jejich omezení jim brání dosáhnout rovnosti příležitostí, samostatnosti, plně ekonomické a společenské integrace. Zásada rovnosti příležitostí je však základní hodnotou sdílenou všemi členskými zeměmi EU, a proto byl již od roku 1974 naplňován Program pro pracovní rehabilitaci osob se zdravotním postižením. Jeho cílem bylo pomoci lidem všech věkových skupin se všemi druhy zdravotního postižení, aby byli schopni žít normální nezávislý život plně integrovaný do společnosti. Přístup EU k osobám se zdravotním postižením byl propracován Doporučením Rady z roku 1986 o zaměstnávání zdravotně postižených osob ve Společenství, které přímo deklaruje rovná práva a rovné příležitosti pro osoby s postižením pokud jde o výcvik a zaměstnání. Kromě výzvy k odstranění negativní diskriminace je Doporučením iniciován systém pozitivních opatření ve prospěch lidí s postižením (například stanovení realistických procentních kvót pro zaměstnavatele atd.). EU problém integrace postižených osob systematicky sleduje a vyjadřuje se k němu (závěry a usnesení Rady ministrů a zástupců vlád z let 1989, 1990, 1991, 1996).

Předchozí příklad je pro nás ilustrací postupu EU při formulování norem pro konkrétní oblast sociální politiky. Členské státy jsou povinny dodržet daný rámec, ale jeho naplnění je již vnitřní záležitost každého z nich. Ekonomické i sociální rozdíly jednotlivých zemí pak vedou i k rozdílům v realizaci. Dobrým příkladem je jiná sociální oblast — podpora rodiny, konkrétně rodinné přídatky v zemích EU. Rodinné přídatky jsou peněžní částky, které jsou poskytovány na zajištění dobrých podmínek pro život

dítěte. Poskytnutí příspěvků je ve většině zemí EU podmíněno přítomností dítěte v rodině a trvalým pobytem v zemi. Jejich výše má většinou progresivní charakter v závislosti na věku a pořadí dětí v rodině a často se objevuje odstupňování výše příspěvku v závislosti na příjmu rodiny. S výjimkou Itálie jsou rodinné příspěvky v ostatních zemích nárokovou dávkou. Ve většině zemí EU představuje rodinný přírůstek na jedno dítě méně než 10 % průměrných čistých rodinných příjmů, výjimkou je Lucembursko, kde dosahuje výše 22 %. Tato dávka je většinou poskytována do 18 let dítěte (Velká Británie a Portugalsko pouze do 15 let), v případě studia nebo přípravy na zaměstnání se prodlužuje věková hranice například v Řecku, Francii na 22 let, v Nizozemí na 24 roků, v Belgii na 25 let a v Německu a Lucembursku na 27 let, což je nejvyšší hranice EU. Některé státy (Belgie, Německo, Francie, Lucembursko) poskytují další, dodatečný rodinný příspěvek, který je rovněž podmíněn počtem dětí, jejich věkem a sociální situací rodiny.

Víme tedy, že v některých aspektech jsou rozdíly v přístupech jednotlivých států EU k sociální politice velmi výrazné. S očekávaným postupným vyrovnáváním ekonomické a životní úrovně se dá předpokládat, že i tyto rozdíly se stanou v budoucnu méně výrazné.

NEZAMĚŠTNANOST A PŘÍSTUPY K JEJÍM SNIŽOVÁNÍ V EU

Jedním z nejvíce vnímaných průvodních jevů transformace naší společnosti v posledních deseti letech je nezaměstnanost a její ekonomické, společenské a psychologické důsledky. Bohužel, pro náš region je tento problém naléhavější dokonce ve větší míře než pro zbylé oblasti republiky.

Masová nezaměstnanost, projev hos-

podářské krize ve třicátých letech, poprvé na dlouhá léta poznamenala ekonomické a politické systémy všech průmyslových zemí a zároveň identifikovala nezaměstnanost jako jeden z faktorů, které významně ohrožují stabilitu společnosti. Krize srovnatelného rozsahu se již v poválečné Evropě nevykytla. Až do šedesátých let nepřekračovala nezaměstnanost v průmyslově rozvinutých zemích 3—4 % a počet dlouhodobě nezaměstnaných byl tehdy zanedbatelný. Ovšem od tohoto období nezaměstnanost vykazuje stoupající tendenci a v období recese v letech 1970 až 1972 se zvýšila ve srovnání s 60. léty dvojnásobně. S výjimkou některých menších evropských zemí (Rakousko, Švýcarsko) se stala od 70. let opět masovým jevem. Momentálně činí průměrná výše nezaměstnanosti v celé EU 10 %. Sociální dopady ztráty zaměstnání jsou minimalizovány systémem tzv. pasivní politiky nezaměstnanosti — tedy kompenzací ztráty mezd dávkami v nezaměstnanosti. Dávky jsou poskytovány formou pojištění v nezaměstnanosti a systémem státní podpory v nezaměstnanosti. Mezi státy EU existují rozdíly ve stanovení výše dávky. Například v Německu je podpora odvozena od výše dřívější mzdy, ve Velké Británii není, v Belgii, Dánsku, Španělsku existují „stropy“ příjmů, které jsou kompenzovány. Zajímavá je i věková hranice, do níž lze pobírat podporu v nezaměstnanosti. Např. ve Švédsku je to 64 let, ve Velké Británii 65 let u žen a 70 let u mužů a v Německu je povinný odchod do důchodu pro nezaměstnané ve věku 60 let.

Jestliže pasivní politika zaměstnanosti je určena pro řešení důsledku ztráty zaměstnání, daleko efektivnější je tzv. aktivní politika zaměstnanosti, která se zaměřuje na spojený ekonomického růstu a hledání způsobů intenzivnějších forem zaměstnanosti. Pro tuto oblast přijala komise EU v roce 1993 tzv. Bílou

knihu, obsahující doporučení, kterými se mají vyspělé evropské země řídit a jejíž jedna kapitola je přímo nazvána „Promítnout růst do pracovních příležitostí“, V cílech a nástrojích této politiky se objevují: regulace nákladů na pracovní sílu a podněcování tvorby pracovních míst, kde je jako účinný nástroj uplatněna daňová politika, dále podpora flexibility zaměstnávání (kratší pracovní týden, kratší úvazky), zvyšování kvalifikace uchazečů o zaměstnání, rozvoj malých a středních podniků, zlepšení podmínek pro znevýhodněné skupiny nezaměstnaných atd. Finančně jsou tyto podporovány ze zdrojů Evropského sociálního fondu, jenž přispívá členským zemím asi třinácti procenty výdajů na realizaci konkrétních programů. Zabývat se podrobně jednotlivými nástroji aktivní politiky je v rozsahu tohoto článku nemožné. Přesto musím zdůraznit alespoň poznatek získaný odbornými studii provedenými v Německu, Finsku, Irsku, Švédsku — jednou z nejvýznamnějších složek programů aktivní politiky zaměstnanosti je rekvalifikace a pracovní příprava. Po jejím ukončení se daří umístit asi 70 až 80 % uchazečů o zaměstnání. Tam, kde komplexní podpora rozvoje pracovních příležitostí není důsledně uplatňována, např. ve Francii, nezaměstnanost stoupla z 10,1 % v roce 1985 na 11,7 % v roce 1998 a v Itálii ve stejném období z 8,5 % na 12,2 %. Naopak výrazně se projevila v Irsku, které v roce 1985 vykazovalo 16,9 % nezaměstnaných a do roku 1998 snížilo jejich počet na 7,8%. Podobně tomu bylo v porovnání let 1985 a 1998 ve Velké Británii — z 11,5 % na 6,3 %, Nizozemí — z 8,3 % na 4 %, Španělsku — z 21,6 % na 18,8 %. Právě na příkladu Irska a Nizozemí si v příštím čísle přiblížíme praktickou podobu programu rozvoje pracovních příležitostí:

Ing. Josef Jalůvka, poslanec PS PČR

Odjezdy autobusů

Hukvaldy—Ostrava Ostrava—Hukvaldy

Hukvaldy—Ostrava			Ostrava—Hukvaldy		
všední dny	sobota	neděle	všední dny	sobota	neděle
5.10	—	—	6.25	6.25	6.25
6.25	6.25	6.25	8.20	8.20	8.20
7.40	—	—	10.50	—	—
10.00	10.00	10.00	13.30	—	—
12.15	—	—	14.35	14.35	14.35
14.45	—	—	15.40	—	—
17.10	16.50	16.50	16.45	—	—
20.15	20.15	20.15	18.25	18.25	18.25
22.25	22.25	22.25			

Hukvaldy—F-M

F-M—Hukvaldy

Hukvaldy—F-M			F-M—Hukvaldy		
všední dny	sobota	neděle	všední dny	sobota	neděle
4.30	4.30	4.30	—	—	—
7.05	7.05	—	6.35	6.35	8.03
9.15	8.25	8.25	8.45	8.03	—
12.45	15.10	14.20	12.00	12.25	13.40
15.17	16.35	16.35	14.40	—	—
16.35	—	18.10	16.05	16.05	16.05
18.25	17.40	17.40			
22.43	—	—			

Hukvaldy—Kopřivnice

Kopřivnice—Hukvaldy

Hukvaldy—Kopřivnice			Kopřivnice—Hukvaldy		
všední dny	sobota	neděle	všední dny	sobota	neděle
4.55	—	—	6.15	—	—
7.05	—	—	14.30	—	—
15.20	—	—			

Nepřehlédněte

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 22. srpna 2000. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěvky. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady.

Redakční rada

STUDIO SIMONA

K Svaté vodě 504 Brušperk, telefon 0602504043

Nabízí tyto služby:

KADEŘNICTVÍ — tel. 666747 — pánské, dámské, dětské stříhání, vodová, foukaná, barevné tónování, trvalá, regenerační masáže hlavy, návrh účesu přes počítač a jeho provedení

PĚDIKÚRA — tel. 666246 — klasickou technikou, masáže nohou, parafinové zábaly, depilace, bylinné koupele, lakování a zdobení nehtů, ozdoby na kotník, perličková koupel nohou, reflexní terapie nohou.

VIZÁŽISTKA — tel. 0602 504043 — líčení pro různé příležitosti (denní, večerní, plesové), poradenství pro mládež i zralé ženy, životní styl dnešní ženy.

MASÁŽE — tel. 666706 — masáže klasické, sportovní, masáž spojené s aromaterapií Karla Hadka, cvičení na rehabilitačních balonech, spolupráce s fyzioterapeutem, ortopedem, zdravotní osvětlová činnost, individuální poradenství.

NEHTOVÁ MODELÁŽ — tel. 0602 504043 — ve spolupráci s vítězkou soutěže Nail Desing technikou UV gelů, pryskyřici, porcelánové nehty, úprava přírodních nehtů, klasická manikúra, francouzská manikúra, P-SHINE-japonská manikúra, zdobení a aplikace na nehty, masáž rukou, úprava nehtů mužům, nehtová modeláž na nohy.

KOSMETIKA — tel. 0602 504043 — permanentní make-up na 2–5 let (oční linky, obočí, kontury rtů), tetování obrázků (paže, kotník, hýždě, lopatka), peercing, kompletní ošetření pleti, očních partií, dekoltu, šije, ošetření rukou, maska, parafín, péče o tělo a celulitidu (skořicové zábaly, laserová gelová maska — asklepion).

AEROBIC — tel 0602 504043 — cvičení pro ženy každého věku (step, bedýnky, elastické gumy, rehabilitační balóny, zpevnění problematických partií), v každé hodin zdravotnická osvěta (zdravý životní styl, mikroport, měření podkožního tuku), aerobic u moře (Španělsko, Chorvatsko, Itálie), vstup na zvýhodněné permanentky — cena za 1 hod. 20 Kč s prodlouženou platností, rodinné permanentky.

Všechny služby jsou prováděny ve spolupráci s dermatologem, plastickým chirurgem, laserovým centrem Asklepion, fyzioterapeutem, českým svazem aerobicu.